

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra historie

TJ Tatran Chodov – historie fotbalového klubu

Bakalářská práce

Jan Veselý

Historie se zaměřením na vzdělávání

Vedoucí práce: PaedDr. Naděžda Morávková, Ph.D.

Plzeň 2014

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně s použitím uvedené literatury a zdrojů informací.

V Plzni, 15. dubna 2014

.....

vlastnoruční podpis

Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří mi poskytli veškerou pomoc při splnění této práce. Velké poděkování patří i vedoucí bakalářské práce PaedDr. Naděždě Morávkové, Ph.D., která pro mě byla svými návrhy, upozorněními a cennými připomínkami, hlavním zdrojem inspirace a motivace při psaní této práce.

„Nad Chodovem vyletělo hejno ptáků a praskali to pěkně rovnou k Mejkasáku.

A nebyli to žádní ptáci, byli to jen žlutomodří Chodováci.

A podle peří poznáš ptáka a podle ptáka poznáš zase Chodováka.

*Soupeři milí, jak jste ubozí, Tatrmani, ti to válej, ti vám jich tam nakutálej, ric, pic a 3:0
jako nic.*

*A soudce zapíská a míč se zablýská a už se ženou žlutomodří, jsou to hoši míči věrní,
ric, pic a 3:0 jako nic. “*

Tradiční hymna fotbalového mužstva TJ Tatran Chodov.

OBSAH

ÚVOD.....	6
1 POČÁTEK KOPANÉ NA NAŠEM ÚZEMÍ.....	9
1.1 PRVNÍ KROKY	9
1.2 FOTBALOVÝ SVAZ	10
1.3 DVACÁTÁ A TŘICÁTÁ LÉTA	10
1.4 PO DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLCE	11
1.5 OD ROKU 1970 PO SOUČASNOST	11
2 ÚSPĚCHY REPREZENTACE.....	13
2.1 OLYMPIJSKÉ HRY	13
2.2 MISTROVSTVÍ SVĚTA A EVROPY	13
3 FOTBAL V CHODOVĚ.....	15
3.1 CHODOV	15
3.2 POČÁTKY FOTBALU V CHODOVĚ	15
3.3 50. LÉTA	17
3.4 POSTUP DO I. B TŘÍDY	18
3.5 POSTUP DO I. A TŘÍDY	19
3.6 PŮSOBENÍ V I. A TŘÍDĚ A SESTUP ZPĚT	19
4 CHODOV VE VRCHOLNÉ FORMĚ.....	23
4.1 ZNOVU V I. A TŘÍDĚ	23
4.2 KRAJSKÝ PŘEBOR	24
4.3 DRUHÝ ROK V KRAJSKÉM PŘEBORU	25
4.4 TŘETÍ ROK V KRAJSKÉM PŘEBORU	26
4.5 DIVIZE	29
4.6 ZPĚT V KRAJSKÉM PŘEBORU	32
5 90. LÉTA PO SOUČASNOST.....	34
5.1 POSTUPNÝ PÁD	34
5.2 CESTA ZPĚT NA VRCHOL	34
5.3 KRAJSKÝ PŘEBOR A SOUČASNOST	35
5.4 SROVNÁNÍ VESNICKÉHO FOTBALU PŘED 30 LETY A NYNÍ	37
5.5 FINANČNÍ PROBLÉMY VESNICKÝCH KLUBŮ	38
ZÁVĚR.....	39
SUMMARY.....	41
PRAMENY A LITERATURA.....	I
PŘÍLOHY.....	IV

ÚVOD

Bakalářská práce je zaměřena na historii a vývoj kopané v Chodově. Nedávno klub oslavil výročí šedesáti let od svého založení. To na fotbalový oddíl není tak moc. Na fotbalové mapě lze najít i starší kluby. To ovšem neznamená, že by chodovský fotbal po sobě v minulosti nezanechal výraznější stopu. Mým záměrem je ukázat, jak fotbal v Chodově vzkvétal, a přiblížit zejména největší úspěchy dosažené v sedmdesátých a osmdesátých letech. Zároveň je třeba si připomenout rozdíly mezi fotbalovým dnem na vesnici před třiceti lety a v současnosti.

Cílem práce je seznámení s chodovským fotbalovým klubem, jenž prošel složitými i úspěšnými obdobími a ovlivňoval a dodnes ovlivňuje život Chodova, protože fotbal je zde považován za prvořadý. Z této vesnice, ležící v okrese Domažlice, již v minulosti vyšel nejméně jeden skvělý sportovec, ať už mám na mysli lyžaře, kteří sklízeli vynikající výsledky, nebo běžce a cyklisty. Širokou vesnickou veřejnost však odjakživa nejvíce přitahovala hra s „kulatým nesmyslem“ na zeleném trávníku.

Toto téma jsem si zvolil z několika důvodů. Tím hlavním je, že z Chodova pocházím a mám zdejší okolí a vesnici samotnou rád. Také mám rád fotbal, sám ho hraji a sleduji, a tak jsem se rozhodl zdokumentovat dějiny „svého“ klubu. Myslím, že fotbal hrál, hraje a bude hrát významnou roli v životě naší vesnice, protože představuje to, co jí spojuje, ale zároveň rozděluje, proto jsem se rozhodl, že se tomuto tématu budu věnovat.

Historie malých měst a vesnic není spjata pouze se zásadními historickými událostmi, ale jejich dějiny jsou velice často tvořeny na první pohled úplně obyčejnými věcmi. Za takovouto považuji také sport, především kopanou, která již dlouhá léta ovlivňuje a formuje život těchto lokalit. Vzhledem k tomu, že se jedná o místní události, není jim věnována systematická pozornost formou zachování v písemné podobě. Je velice náročné získat podrobné informace o dění uvnitř fotbalového klubu ve vesnici, která čítá pouhých 799 obyvatel.

Považuji proto za úspěch, že jsem se mohl setkat alespoň s jedním pamětníkem Jindřichem Pfeiferem, který byl ochoten věnovat mi svůj čas a podělit se o své vzpomínky. Naopak dlouholetý úspěšný trenér, funkcionář a pamětník chodovského fotbalu Jan Knopp bohužel nebyl ochotný poskytnout mi rozhovor. Zároveň mě ale odkázal na své poznámky z odehraných zápasů a z výročních zpráv, kde jsem našel vše dostupné.

Toto téma nebylo dosud systematicky zpracováno. To bylo také jedním z důvodů, proč jsem si ho zvolil, a využil jsem všechny z možných pramenů. Jednalo se především o rukopisné zápisky trenéra Jana Knoppa, který si za své dlouhodobé činnosti vše pečlivě zaznamenával. Dále jsem využil sbírky výstřížků z novin, kde jsou ke zhlédnutí záznamy jednotlivých odehraných kol z krajského přeboru a divize, použil jsem i uchovaný dobový tisk s fotografiemi mužstva, který opět oslavoval divizní úspěch. Výborným pramenem byly i shromažďované dobové soupisky a zápisy z výročních fotbalových schůzí, kterým dominují ty skutečně výroční, a to věnované kulatým výročím založení klubu. Zapomenout nesmím ani na pomoc Jindřicha Pfeifera, zmíněného pamětníka, jenž se se mnou ochotně podělil o své vzpomínky a názory, a všemi dalšími, kdo mi poskytli písemné materiály týkající se fotbalu v Chodově, a ještě také na vlastní vědomosti a zkušenosti.

Do práce jsem začlenil i obsáhlou přílohu. Pro získání přehledu o umístění a odehraných zápasech, jsem vytvořil tabulku, ve které odkazuji na umístění a zápasy s výsledky mužstva v důležitých letech. Dále jsem zařadil fotografie. Využil jsem otištěné fotografie mužstev z uchovaného tisku a vlastní fotografie mužstva i hřiště.

Protože budu popisovat fotbal v Chodově, tedy z prostředí české vesnice, do práce jsem začlenil i stručný popis vzniku a vývoje kopané na území Čech. Od prvních krůčků na fotbalových plázcích, prvních založených klubů a vzniku fotbalového svazu se dostanu až do současnosti a nechybí ani informace o největších úspěších českého a samozřejmě i československého fotbalu na mezinárodní scéně. Proto jsem v práci využil i literaturu. Pokud se o českém a československém fotbalu chcete dozvědět více, vřele doporučuji knihy od známých fotbalových odborníků Jaroslava Šálka¹ a Milana Macha². Za velice zdařilou považuji knihu od Ivora Baddiela³, která podává přehled o historii fotbalového mistrovství světa.

Poté už se věnuji výhradně Chodovu, malebné vesnici u německých hranic, jedné z původních jedenácti vesnic Chodska, a jeho fotbalové historii. Vesnický fotbal není to samé co fotbal na nejvyšší úrovni. Nemám na mysli rozdíl mezi amatéry a profesionály nebo rozdílné částky, které se na vrcholové úrovni pohybují. Vesnický fotbal tvoří malá komunita hráčů, kteří reprezentují svou obec, protože jsou hrdi na to, že ji reprezentovat

---

¹ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001. ISBN 80-703-3190-9.

²MACHO, Milan. *Fotbal: vášeň 20. století: historie fotbalu ve faktech, názorech a obrazech*. 2., dopl. vyd. Praha: Euromedia Group - Knižní klub, 466 s. ISBN 80-242-0182-8.

³BADDIEL, Ivor. *Zelená je tráva, fotbal, to je hra*. 1. vyd. Překlad Viktor Faktor. Praha, 2003, 96 s.

mohou a mají fotbal rádi. Hráči tvoří svou partu, která se setkává při tréninku, zápasech i v hospodě a pojí je přátelství. Zároveň s nimi tyto okamžiky prožívají i věrní fanoušci, kteří přijdou každou sobotu na zápas, i když se nedaří. To je kouzlo vesnického fotbalu, i vesnického fotbalu v Chodově u Domažlic, klubu, který svou historii nastartoval v roce 1951 a zatím ještě nekončí.

1 POČÁTEK KOPANÉ NA NAŠEM ÚZEMÍ

1.1 PRVNÍ KROKY

Český fotbal má už více než stoletou tradici od založení Českého svazu fotbalového v roce 1901. Náš fotbal byl vždy v popředí a už v roce 1907 byl náš svaz přijat do mezinárodní fotbalové federace FIFA (Fédération Internationale de Football Association). Český svaz fotbalový vznikl jako dvanáctý v Evropě. Před námi to byla pochopitelně „kolébka“ fotbalu Anglie, dále Skotsko, Wales, Severní Irsko, Dánsko, Nizozemsko, Belgie, Švýcarsko, Itálie, Německo a Malta.⁴

Fotbal byl vždy populární, ale za těch posledních 100 let prošel tak dlouhým vývojem, že dnes patří k nejsledovanějším a nejoblíbenějším sportům na světě. Je to také zapříčiněno jednoduchostí hry i zaběhnutých pravidel, snadnou dostupností pro každého hráče a svou atraktivností, kdy i outsider vždy může zaskočit favorita. Ve fotbale zkrátka nikdy není nic dopředu jasné.⁵ Navíc se v něm dnes točí ohromné množství peněz, což přitahuje jak sázkové kanceláře, tak movité magnáty, kteří pak mají vlastní klub v podstatě jako svou „hračku“.

Poprvé se fotbalový zápas na našem území údajně odehrál v roce 1887 v Roudnici nad Labem mezi místními družstvy a utkání řídil princ z Lobkowicz.⁶ Záznamy o počátcích českého fotbalu nejsou příliš ověřené. Jistotou však zůstává, že než vznikly první velké kluby, a to pražská „S“ Slavia a Sparta, tak se do míče kopalo v různých krouzcích. Tuto hru pro zpestření zapojovali do své činnosti, například cyklisté, atleti nebo veslaři na proslulých fotbalových plázcích, odkud později vzešla nejedna hvězda naší kopané.⁷

19. 10. 1901 byl založen Český svaz fotbalový v restauraci U Zlaté váhy v ulici Karoliny Světlé. Zpočátku měl svaz málo členů, jednalo se téměř výhradně o pražské kluby jako SK Slavia, ČAFC Vinohrady, FK Horymír, AC Sparta, AFK Karlín, FK Malá Strana, Union Žižkov, SK Vyšehrad a FK Hradčany. Z mimopražských se posléze připojily SK a Union Plzeň a AC Roudnice. Hned rok po založení se zvedal zájem o vstup

⁴ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001., s. 5.

⁵Tamtéž.

⁶BAUER, Gerhard. *Hrajeme fotbal*. České Budějovice: Kopp, c1999, s. 10.

⁷ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001., s. 7.

do svazu, vznikaly nové kluby, rozbíhaly se soutěže a častější byla i střetnutí na mezinárodní scéně.⁸ Zájem o fotbal se začal rychle šířit.

1.2 FOTBALOVÝ SVAZ

Co se týče Českého svazu fotbalového, prošel složitým vývojem - několikrát zanikl a znovu vznikl. Od založení v roce 1901 fungoval do roku 1916, kdy byl rozpuštěn výnosem c. k. místodržitelství pro království české. Jako odpověď na tento akt ze strany Rakouska – Uherska byl prozatím alespoň ustaven zemský svaz. Ten byl však již během roku 1917 znovu nazván Českým svazem fotbalovým a po ukončení první světové války stál opět v čele českého fotbalu.⁹

V roce 1921 po vzniku samostatného Československa byl orgán přejmenován na Československý svaz fotbalový.¹⁰ I éra tohoto svazu byla velice krátká. V roce 1922 došlo k ustavení celostátní Československé asociace fotbalové. Tento krok měl především vyhovět národnostním menšinám žijícím na našem území a v asociaci tak působily i kluby německé, maďarské, židovské a polské. Asociace pracovala až do počátku německé okupace v roce 1939.¹¹

1.3 DVACÁTÁ A TŘICÁTÁ LÉTA

Za důležitý rok můžeme považovat rok 1925, kdy byly soutěže rozděleny na profesionální a amatérské. K profesionálním klubům tohoto ročníku patřily: SK Slavia, AC Sparta, Viktoria Žižkov, ČAFC Vinohrady, Čechie Karlín, AFK Vršovice, SK Libeň, Nuselský SK, Meteor VIII a německý tým DFC Praha.¹²

V ročníku 1935/1936 se do soutěže zapojily i týmy ČsŠk Bratislava, Slovan Bratislava a o rok později i SK Rusj Užhorod, takže liga byla opravdu celostátní zahrnující kluby české, slovenské a také zmíněný Užhorod z Podkarpatské Rusi, jež byla v té době součástí Československa. Fotbal na našem území ve třicátých letech minulého století opravdu zaznamenal obrovský vzestup a zakládal se jeden klub za druhým. Jejich názvy byly rozmanité, většinou se udržely a dodnes jsou ve všeobecném povědomí. Například se šířily Slavie, Čechie, Slavoje, Meteory, Baníky, Spartaky a Dynama. Za zmínku stojí

⁸ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001., s. 7.

⁹Tamtéž, s. 9.

¹⁰Tamtéž, s. 10.

¹¹Tamtéž.

¹²Tamtéž.

i Aston Villa Mladá Boleslav nebo Arsenal Husolice, coby příklady přijetí názvů z anglické ligy.¹³

1.4 PO DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLCE

Po ukončení druhé světové války se do vedení fotbalu opět krátce dostává Československý svaz fotbalový a poté byla obnovena Československá asociace fotbalová.¹⁴

V roce 1948 přišly další změny ve znamení komunistického vítězství ve volbách. Fotbalisté se přesunuli do závodů a spojili se s pracujícími. Tělovýchovné jednoty byly převedeny do dobrovolných sportovních organizací a změny postihly i tradiční názvy klubů. Ze Sparty se stala Sparta Bratrství, později ČKD Sokolovo, z Bohemians se stali Železničáři a poté Spartak Stalingrad a podobně dopadly i ostatní týmy.¹⁵

V padesátých letech byly do popředí tlačeny vojenské oddíly jako ATK, pozdější Dukla, Křídla vlasti Olomouc, Rudá hvězda Bratislava nebo Tankista. Vedoucím orgánem se stala od roku 1954 Ústřední sekce kopané. Kluby, které si vytvořily vlastní odborové rezorty, byly z ligy nekompromisně vyloučeny. Jako příklad lze uvést Ingstav Teplice. Naštěstí tyto netradiční názvy klubů nevydržely a v roce 1964 se vrátily původní klasické a všem dobře známé tituly.¹⁶

1.5 OD ROKU 1970 PO SOUČASNOST

V roce 1970 se zrodil Československý fotbalový svaz, který v sobě sdružoval Český a Slovenský národní svaz, a jako vedoucí složka fungoval výbor fotbalového svazu ÚV ČSTV. Další změna nastala v revolučním roce 1989, kdy se vrátil k názvu Československá fotbalová asociace, a konečně v roce 1993 po rozdělení Československa se opět český fotbal vrátil pod hlavičku Českého fotbalového svazu. Jelikož převládaly myšlenky o vzniku samostatného svazu na Moravě a ve Slezsku, byl učiněn radikální krok a byl založen společný Českomoravský fotbalový svaz (ČMFS), který funguje dodnes.¹⁷

Český fotbalový svaz má samozřejmě svůj systém rozdělení soutěží dospělého fotbalu, které začínají na vesnicích tzv. „pralesem“ a končí našimi nejlepšími kluby

¹³ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001., s. 11.

¹⁴Tamtéž.

¹⁵Tamtéž.

¹⁶Tamtéž, s. 13.

¹⁷Tamtéž.

v nejvyšší národní lize. Toto rozdělení uvádím pro lepší orientaci a pro připomenutí, jak jsou různé třídy provázány.¹⁸

1. Česká fotbalová liga (od roku 1997 nese název Gambrinus liga podle hlavního sponzora)
2. Fotbalová národní liga (FNL)
3. Česká fotbalová liga (ČFL) a Moravskoslezská fotbalová liga (MSFL)
4. Divize A, B, C, D, E
5. Krajské přebory a pražský přebor
6. I. A třídy
7. I. B třídy
8. II. B třídy (okresní přebor)
9. III. třídy
10. IV. třídy

¹⁸Mistrovské fotbalové soutěže: Rozpis. Praha: Výbor fotbalového svazu ČÚV ČSTV Praha, 1986., s. 1.

2 ÚSPĚCHY REPREZENTACE

2.1 OLYMPIJSKÉ HRY

I když jsme malá země, naši hráči dokázali v historii světové kopané zaznamenat vynikající výsledky. Jelikož fotbal nechyběl ani na letních olympijských hrách, nechybělo zde ani české národní mužstvo.

V celé historii konání novodobých olympijských her od roku 1896 se čeští fotbalisté tohoto sportovního svátku zúčastnili jen šestkrát. Na sedmých olympijských hrách konaných v roce 1920 v Belgii Češi sehráli svůj první mezinárodní zápas proti Jugoslávii. Na svém prvním olympijském turnaji si Češi vedli výborně, když došli až do finále, kde však na protest proti verdiktu rozhodčího opustili hřiště a následně byli diskvalifikováni. Podobná situace nastala v Paříži o čtyři roky později, kdy jsme po prohře se Švýcarskem znovu podali protest proti rozhodnutí sudího. Ani jeden z protestů nebyl evropskou fotbalovou veřejností přijat a Československo tím získalo spíš ostudu než spravedlnost.¹⁹

Na další účast jsme si museli počkat 40 let, to znamená do roku 1964, kdy v Tokiu Čechoslováci navázali na stříbrný úspěch z mistrovství světa v Chile dva roky zpět a získali rovněž stříbrné medaile.²⁰ Po neúspěšném turnaji v Mexiku v roce 1970 se Československo na hrách objevilo až v roce 1980 v Moskvě. Tým trenéra Františka Havránka zde senzačně vyhrál a tento úspěch už zůstal nepřekonán. Při poslední účasti hrálo již pouze české mužstvo pod vedením Karla Brücknera. Kvalifikovalo se v roce 2000 do Sydney. Tým ale selhal už v základní skupině. Nejvýraznější stopu tak zanechali naši hráči zlatým úspěchem z Moskvy.²¹

2.2 MISTROVSTVÍ SVĚTA A EVROPY

Přestože olympijské hry jsou největším sportovním svátkem, pro fotbalisty je nejprestižnějším turnajem bezesporu mistrovství světa a pro české hráče, jakožto Evropany i Evropy. I zde se naši fotbalisté několikrát zapsali do historie.

---

¹⁹MACHO, Milan. *Fotbal: vášeň 20. století: historie fotbalu ve faktech, názorech a obrazech*. 2., dopl. vyd. Praha: Euromedia Group - Knižní klub, s. 48. ISBN 80-242-0182-8.

²⁰ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001., s. 24. ISBN 80-703-3190-9.

²¹Tamtéž, s. 27.

První úspěch se dostavil hned na druhém mistrovství světa v Římě v roce 1934, kdy se československý tým probojoval do finále, kde ale podlehl před 55 000 diváky fotbalistům pořadatelské země.²²

Dalším skvělým turnajem se pro Československo stalo mistrovství světa v Chile v roce 1962. Naši fotbalisté se opět probojovali až do finále, kde však nestačili na obhájce titulu z Brazílie.²³

Největší triumf našeho fotbalu přišel v roce 1976 na mistrovství Evropy v Bělehradě. Československo zde ve finále porazilo po penaltovém rozstřelu Německo a proslavil se zejména Antonín Panenka se svým „dloubákem“.²⁴

Po dobrém výkonu na mistrovství světa v Itálii v roce 1990 se český fotbal dočkal úspěchu v roce 1996 na mistrovství Evropy v Anglii, kde Češi vybojovali stříbrné medaile, když ve finále prohráli s Německem.²⁵ Za úspěšný turnaj se počítá i Euro 2004 v Portugalsku, kde český tým předváděl výborný fotbal, ale v semifinále nestačil na tuhou defenzivu Řeků, kteří nakonec celý turnaj vyhráli.

Naše reprezentace, ať už česká, nebo československá, tak ve své historii sehrála spoustu kvalitních zápasů. Je pravdou, že se vždy nedařilo a přišly i zlé časy, to vše ale převyšují zmíněné úspěchy.

---

²²BADDIEL, Ivor. *Zelená je tráva, fotbal, to je hra*. 1. vyd. Překlad Viktor Faktor. Praha, 2003, s. 71. ISBN 80-720-0786-6.

²³Tamtéž, s. 75.

²⁴ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001., s. 62. ISBN 80-703-3190-9.

²⁵Tamtéž, s. 106.

3 FOTBAL V CHODOVĚ

3.1 CHODOV

Obec Chodov leží v okrese Domažlice. První doložená zmínka pochází již z roku 1325. Historie obce a jejího okolí je spjata s Chody a Chodskem, strážci hranic s rozsáhlými privilegii, zvláštní samosprávou a s jejich vzbouřením v letech 1692 až 1695.²⁶ Vesnice tak patří mezi jedenáct původních chodských vesnic. Nejstarší podoby názvu vesnice jsou Korov, Kodov, Kodovo a v německé verzi je označována jako Meigelshof, jak dokládá Antonín Profous.²⁷ Chodov se rozkládá asi osm kilometrů jihozápadně od okresního města Domažlic a přibližně devět kilometrů od státní hranice se Spolkovou republikou Německo. Obec leží v nadmořské výšce 497 metrů nad mořem a katastrální výměra činí 873 ha. Směrem k Peci se táhnou tzv. Chodovské skály. Kolem obce se rozkládá poměrně neúrodná podhorská krajina, která zapříčinila chudobu zdejších lidí. Ti se tak nejlépe užívali pracemi v přilehlých lesích. V obci dnes žije okolo osmi set obyvatel.²⁸

V obci se nachází i několik pamětihodností. Na návsi stojí barokní šestiboká kaple sv. Jana Nepomuckého se zvoničkou, která pochází z druhé poloviny 18. století. V Chodově také nalezneme roubené chalupy s polovalbovými střechami a bedněnými štíty č. p. 70 a 71, které reprezentují prvky lidové architektury. V Chodově například v mládí pobýval spisovatel a národopisec Jan František Hruška.²⁹ V obci a sousedním Trhanově najdeme také pomník padlých vojáků za první světové války, hrob sovětských zajatců za druhé světové války v Trhanově na hřbitově a pamětní desku profesora Thomayera v Trhanově č. p. 1.³⁰

3.2 POČÁTKY FOTBALU V CHODOVĚ

Fotbalový oddíl v Chodově byl založen 30. dubna 1951 ustavující členskou schůzí, která měla na programu jediný důležitý bod, a tím byla volba výboru nové

²⁶DAVID, Petr a Vladimír SOUKUP. *Velká turistická encyklopedie*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2011, s. 110.

²⁷PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny. Díl 2., CH-L. 1.* vydání. Praha: Česká akademie věd a umění, 1949. s. 79.

²⁸Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Pamětní kniha obce chodovské (rukopis), 1927, s. 7.

²⁹DAVID, Petr a Vladimír SOUKUP. *Velká turistická encyklopedie*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2011, s. 110.

³⁰Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týnu, Místní národní výbor Chodov, 1865-1945(1952), Seznam pomníků a pamětních desek, sign 403., i. č. 115.

tělovýchovné jednoty. Zde uvedu funkce výboru, jak byly v té době stanoveny, a kdo je vykonával.³¹

Starosta	Josef Schneider
Místostarosta	Bohuslav Ledvina st.
Náčelník	Josef Kobes
Místonáčelník	Jiří Kobes st.
Náčelnice	Libuše Mathauserová
Jednatel	Václav Kopecký st.
Hospodář	Jaroslav Mathauser
Vzdělavatel	Antonín Kobes
Revizoři účtů	Josef Jírovec a Karel Hrubý
Členové výboru	Josef Tauer, František Náser, Jindřich Chodovský a Josef Hána

Úplné počátky však hledejme hned po skončení druhé světové války v roce 1945, kdy se utvořily podmínky, které umožnily sestavení dobrého dorosteneckého fotbalového družstva z chlapců narozených v roce 1933. Nejprve hráči hostovali v Jiskře Domažlice a v dalších letech se z něj stal základ stabilního kádru Chodova.³²

Na začátku roku 1951 vznikl kroužek kopané Českého svazu mládeže v Chodově a jeho vedoucím byl jmenován Antonín Hůrka. Ke konci téhož roku vznikl i lyžařský oddíl jednoty, který v pozdějších letech sklízел úspěchy a dosahoval vynikajících výsledků.³³

Vůbec první zápas, který Chodov odehrál, se uskutečnil v rámci českého poháru ve Všerubech na konci března 1951. Zápas tehdy skončil porážkou 0:7. Zde je historická sestava Chodova:

Josef Kobes, Jaroslav Hartl, Štěpán Mathauser, František Mathauser, Jan Ouřada, Ladislav Ouřada, Jindřich Chodovský, Josef Tauer, Jiří Kobes, Jiří Hána, Josef Hána.³⁴

Hráči se poučili a svůj první mistrovský zápas, znovu proti Všerubům, vyhráli 3:2. Další zápas se odehrál v Pocinovicích a Chodov znovu vyhrál, tentokrát 2:1. Za mužstvo už tehdy nastoupil i Josef Selnar zvaný Chaloupek, který se později stal silnou individualitou mužstva. Celá jarní sezona proběhla pod hlavičkou ČMS a mužstvo skončilo na třetím místě za Jiskrou Domažlice a Sokolem Kdyně. Na podzim již soutěž proběhla

³¹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 20 leté činnosti Tatronu Chodov, 1971, nestránkováno.

³²Tamtéž.

³³Tamtéž.

³⁴Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 30 leté činnosti Tatronu Chodov, 1981, s. 2.

pod nově zvolenou sokolskou jednotou DSO (dobrovolná sportovní organizace) Sokol Chodov.³⁵

3.3 50. LÉTA

V pozdějších letech Chodov soupeřil v okresní soutěži s mužstvy, jako byly například Jiskra Domažlice, PDA Domažlice, Spartak Klenčí, Sokol Postřekov či Jiskra Kdyně. Mužstvo už od vzniku kopané v Chodově prokazovalo dobrou úroveň a stabilně se umisťovalo ve středu tabulky.³⁶

V roce 1953 Chodov bojoval o postup do vyšší třídy s mužstvem RH (Rudá hvězda) Trhanov, postup ale nakonec vybojoval Trhanov. Tehdy už klub působil samostatně pod vedením Josefa Kobese. V tomto období klub fungoval ve složitých podmínkách, na dnešní dobu až primitivních. Byla neustále nutná úprava nově vzniklého hřiště. Jelikož neexistovaly šatny pro hráče, hygienickým požadavkům musel posloužit nedaleký rybník. Byl nedostatek kopaček, hráči si veškerou výstroj museli udržovat sami a na zápasy se využívaly všechny možné dopravní prostředky, které kdokoliv poskytl, například i traktory.³⁷

Po sportovní stránce to bylo podobné. Neexistovala žádná příprava ani tréninky, hráči se vždy snažili podat co nejlepší výkon přímo při zápase. Chuť do práce a touha po sportovním úspěchu však hnal členy oddílu kupředu.³⁸

V roce 1954 bylo založeno první mládežnické mužstvo oddílu. Družstvo žáků tvořilo pochopitelně důležitý článek do dalších let, protože i budoucí opory týmu si musely projít mládežnickým fotbalem. Dobrou práci v tomto směru odvedl náčelník jednoty Josef Kobes, který první mládežnické družstvo dovedl do oblastní soutěže o titul přeborníka kraje.³⁹ V tomtéž roce byla také zahájena výstavba zděné kabiny, kterou v roce 1983 nahradila současná budova.⁴⁰

V roce 1955 se v Chodově konal první ročník Memoriálu Bedřicha Duby, který tragicky zahynul v roce 1954. Tento turnaj se poté uskutečnil každý rok, kromě roku 1957,

---

³⁵Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 30 leté činnosti Tatronu Chodov, 1981, s. 2.

³⁶Tamtéž, s. 4.

³⁷Tamtéž, s. 3.

³⁸Tamtéž.

³⁹Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 20 leté činnosti Tatronu Chodov, 1971, nestránkováno.

⁴⁰Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatronu Chodov, 2011, s. 2.

až do svého 25. ročníku v roce 1980, kdy se konal naposledy. Trvalým držitelem poháru se stalo mužstvo RH Domažlice.⁴¹

V roce 1957, kdy stále probíhala soutěž okresního přeboru, se naskytla znovu možnost postupu do vyšší třídy, ale kvůli případným vysokým nákladům na dopravu, byl postup odřeknut. Oddíl tak hrál okresní přebor až do roku 1970. Za tu dobu se zde vystřídala spousta hráčů, jako byli Milan Minařík, Ondřej Duba, Jiří Kobes, Jan Chmelík, Jan Volf, Matěj Němec, Josef Řezníček, Václav Masopust, Bohumil Váchal, Karel Žid, Josef Huml, Emil Mráček, Antonín Kobes, Josef Mathauser, Jan Veber, Vojtěch Ouřada, Jan Biskup, Miroslav Turecký, Josef Knopp, Josef Ďuriš, Jan Kalous, Jan Netušil, Václav Mleziva, Tomáš Hána, Jan Knopp, Josef Ledvina, Josef Vaněk a řada dalších.⁴²

3.4 POSTUP DO I. B TŘÍDY

Po dlouhých letech, kdy mužstvo Chodova hrálo pouze okresní soutěž, přišel v ročníku 1969/1970 vytoužený postup do vyšší soutěže.⁴³

Už na začátku sedmdesátých let se Chodov potkával se stejnými soupeři jako nyní. Diváci napjatě sledovali zápasy proti vzdálenějším Kvíčovicím a Staňkovu i derby se sousedním Spartakem Klenčí. Právě v tomto ročníku se mu velmi dařilo. Sešla se skupina kvalitních hráčů v ideálním fotbalovém věku s dostatkem zkušeností a dokázali své soupeře přehrávat. Hráči podávali dobré výkony už v ročníku 1968/1969, když se umístili druhí, teď se ale „rozjeli“. Po podzimní části držel Chodov vedení ve skupině a nepustil ho ani v jarní polovině. Fanoušci jistě byli spokojeni s výsledky i hrou. Určitě je potěšily porážky tradičních rivalů z Klenčí a Poběžovic nebo vysoká výhra 8:1 nad Kvíčovicemi.⁴⁴

V nadcházející sezoně se tak hráči i fanoušci v Chodově mohli těšit na nové soupeře z vyšší I. B třídy. Rozhodně nešlo o nějaké slabé týmy, do Chodova zavítaly i dva plzeňské kluby nebo Holýšov. Chodovští hráči se ale větších měst nezalekli a svou rychlou hrou si s nimi dokázali poradit. Mohli se opřít hlavně o své střelce, mezi nimiž dominovali Václav Holar, Bohumil Ledvina a Miloslav Strnad. Během sezóny Chodovští odehráli špatné i dobré zápasy. Nejlepší utkání sehráli patrně proti favorizovanému Holýšovu. Nedali mu žádnou šanci a zvítězili 3:0. Na postup však vyrovnané výkony nestačily. Chodov skončil druhý se ztrátou pouhého bodu právě na zmíněný Holýšov. Hráči mohli

⁴¹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 30 leté činnosti Tatranu Chodov, 1981, s. 3.

⁴²Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 50 leté činnosti Tatranu Chodov, 2001, s. 3.

⁴³Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 20 leté činnosti Tatranu Chodov, 1971, nestránkováno.

⁴⁴Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o A mužstva za rok 1970, 1971, nestránkováno.

litovat zbytečné remízy v domácím utkání s ČSAD Plzeň a je také třeba říct, že rozhodčí byli v několika zápasech neobjektivní, čímž Holýšovu pomohli k prvenství.⁴⁵

3.5 POSTUP DO I. A TŘÍDY

Ročník 1971/1972 byl pro Chodov důležitý a úspěšný zároveň. Ještě než odstartovala mistrovská soutěž, došlo ke změně názvu oddílu. 20. 6. 1971 byla odhlasována na členské schůzi smlouva o změně názvu oddílu na Tatran s Lesním závodem Trhanov a Dřevařskými závody Trhanov, které v rámci smlouvy oddílu poskytovaly finanční prostředky.⁴⁶

Poté, co se Chodovští seznámili se soupeři z I. B třídy předešlý rok, se na ně mohli do nové sezóny lépe připravit. To se projevilo už v předsezónní přípravě, ve které trenér kladl hlavní důraz na fyzickou. To se odrazilo i ve výsledcích, když hráči své soupeře předčili a rozhodovali převážně ve druhých poločasech. Mužstvo si vedlo velice dobře a fanoušci mohli být s předvedenou hrou spokojeni. Slabší chvíle si hráči vybrali snad jen v utkáních s Klatovy a Škodou Plzeň. V konečném součtu si Chodov připsal patnáct vítězství, pět remíz a jen dvě prohry. Vysoce aktivní skóre v poměru 76:32 dokazovalo útočnou sílu mužstva, kterou táhli nejlepší střelci Václav Holar (12 branek) a Jaroslav Ledvina (10 branek). Celkově Chodov získal 35 bodů a postoupil do I. A třídy.⁴⁷ S postupem mužstva do I. A třídy bylo nutné zabezpečit dostatek hráčů v dorosteneckém družstvu, což bylo podmínkou působení v této soutěži a tak Chodov v této oblasti spolupracoval se sousedním Spartakem Klenčí. Obě mužstva si vzájemně pomáhala i v dalších letech jak v dorosteneckých družstvech, tak i v žákovských.⁴⁸

Postup vybojovali tito hráči A družstva: Jan Mathauser, Josef Weber, Václav Kopecký, Jaroslav Knopp, Jiří Sokol, Miloslav Knopp, Zdeněk Ledvina, Jan Ledvina, Václav Holar, Karel Voráček, Jaroslav Ledvina, Jan Fišer, Bohumil Ledvina, Milan Růžička a Ladislav Gašpar.⁴⁹

3.6 PŮSOBENÍ V I. A TŘÍDĚ A SESTUP ZPĚT

S postupem přišly i větší starosti s financováním klubu. Jednalo se především o dopravu, protože hráči nastupovali zase v něco vzdálenějších destinacích než prozatím.

⁴⁵Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o A mužstva za rok 1971, 1972, nestránkováno.

⁴⁶Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatranu Chodov, 2011, s. 1.

⁴⁷Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1972, nestránkováno.

⁴⁸Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti Tatranu Chodov za rok 1972, 1973, s. 1.

⁴⁹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1972, nestránkováno.

Šlo hlavně o daleké Horažďovice, Železnou Rudu nebo Klatovy. Tyto kluby ještě doplnily Vejprnice, Blatnice, Poběžovice, Přeštice, Tlučná, Sulkov, Kdyně a Stod.⁵⁰

Během prvního roku v I. A třídě, tedy ročníku 1972/1973, už se mužstvu tolik nedařilo, když po podzimní části vyhrálo jen tři utkání. Hlavním důvodem byla nervózní a ukvapená hra se špatně organizovanou obranou. Problémem byl i neproduktivní útok. Ve druhé polovině sezóny se týmu po kvalitní zimní přípravě vedlo lépe a soutěž dokončil na solidní šesté příčce. Důležitá vítězství v konečné fázi sezóny si Chodov připisoval především na domácím hřišti, kde dokázal porazit Holýšov 1:0, Sulkov 3:0 a Kdyni 2:1.⁵¹

V této třídě se Chodov pohyboval až do roku 1981, kdy už nedokázal odvrátit sestup. V následujících letech si Chodov připsal v I. A třídě tato umístění (v závorce jsou uvedeni vítězové skupiny s konečným počtem bodů):

1973/1974	6. místo	RH Železná Ruda	33
1974/1975	9. místo	TJ Sušice	36
1975/1976	3. místo	TJ Klatovy	29
1976/1977	3. místo	Okula Nýrsko	36
1977/1978	8. místo	Tesla Nýřany	34
1978/1979	10. místo	Jiskra Domažlice	32
1979/1980	10. místo	Sokol Svěradice	31

Zhoršování konečného umístění mužstva se projevilo i v sezoně 1980/1981 a po devíti letech tak Tatran Chodov znovu skončil v I. B třídě.⁵²

Kvůli pravidelné účasti fotbalistů v krajských soutěžích a lyžařů na různých závodech v lyžařských střediscích na Šumavě a Krušných horách bylo potřeba zajistit lepší dopravu. To se splnilo v roce 1976. Oddíl se rozhodl a pořídil si autobus značky Bucegi. Tento stroj však nebyl příliš kvalitní. Častá poruchovost a nespolehlivost vedly k tomu, že byl vůz už v roce 1979 prodán a oddíl si pořídil nový autobus značky Škoda RTO, který TJ sloužil až do roku 1990.⁵³

Rok 1976 byl pro Chodov výjimečný ještě jednou událostí. Každý fotbalový fanoušek v té době jistě sledoval a prožíval úspěch československého národního mužstva na mistrovství Evropy v Jugoslávii. Proto v Chodově zavládlo nadšení po zprávě, že sem

⁵⁰Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o podzimní části fot. sezóny 1972/1973 (rukopis), 1972, nestránkováno.

⁵¹Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o jarní části fot. sezóny 1972/1973 (rukopis), 1973, nestránkováno.

⁵²Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, 1972 – 1981, nestránkováno.

⁵³Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatraru Chodov, 2011, s. 2.

zavítají zlatí hrdinové Antonín Panenka a Přemysl Bičovský spolu s lékařem národního výběru MUDr. Miroslavem Kundrátem a trenérem Bohemians Praha Bohumilem Musilem. Zmínění pánové propagovali fotbal na vesnicích a odpovídali na dotazy více než 200 přítomných občanů. Dotazy se pochopitelně nejčastěji týkaly fotbalu, zvláště zážitků ze skončeného šampionátu. To dokládá i otištěný článek v tehdejších novinách *Nové Domažlicko*.⁵⁴ „Více než 250 účastníků besedy, kterým hosté Tatraru Chodov oživilí vzpomínky na nedávné boje v Jugoslávii, odcházelo z kulturního střediska spokojeno.“⁵⁵

Během devíti let, kdy Chodov působil v I. A třídě se samozřejmě v kádru mužstva vystřídala spousta jmen a osobností. Na soupisce nechyběli Milan Růžička, Josef Weber, Miloslav Knopp, Jaroslav Knopp, Jiří Sokol, Václav Kopecký, Anton Kurila, Zdeněk Ledvina, Jaroslav Ledvina, Václav Holar, Bohumil Ledvina, Jan Fišer, Jan Beneš, Antonín Vaněk, Jan Ledvina, Zdeněk Mathauser, Petr Muller, Dušan Hones, Miroslav Chmelík, Stanislav Sladký, Miroslav Učník, Ladislav Vinkelhofer, Richard Matovič, Josef Kraus, Milan Svinčiak, Václav Knopp, Petr Komatovský, Alois Behenský, Petr Vítovec, Josef Ledvina, Pavel Kulvajt, Josef Náser, Lubomír Věneček, Josef Křišťan, Josef Kratschmer, Karel Polívka, Roman Němeček, Miroslav Slavík, Miroslav Jaroš, Jiří Maxa, Karel Kuboušek.⁵⁶

Pro Chodov byl pád do nižší soutěže změnou. Hráči, vedení a hlavně nároční fanoušci byli zvyklí na jistou úroveň hry a sílu ostatních mužstev. U některých hráčů se projevila nedůvěra ve vlastní schopnosti a lhostejnost nad vzniklou situací, u dalších zase podcenění mužstev z I. B třídy, což se projevilo v účastech na trénincích. Situace nebyla dobrá ani u vedení jednotlivých mužstev. Najednou bylo málo ochotných lidí oddíly vést a uvažovalo se i o zrušení „béčka“. Problémy se naštěstí podařilo překonat.⁵⁷ V té době nikdo netušil, že sestup nepředstavoval takovou tragédii, jak se mohlo zdát.

Do soutěžního ročníku 1981/1982 Chodov vstoupil dobře. První čtyři utkání vyhrál a držel se na čele tabulky. Mužstvo těžilo ze střelecké produktivity Miroslava Chmelíka, který vstřelil sám devět branek ze třinácti. Nejvíce si zastřílel při výhře 4:1 s Meclovem, kde vstřelil všechny branky. I přes výraznější vítězství scházela mužstvu pohoda na hřišti. Byla vidět křečovitost, převládala nepřesnost a hráči nedokázali soupeře zaskočit a vymyslet

⁵⁴Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Úspěšná beseda v Chodově. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*. 1976, 7., č. 33.

⁵⁵Tamtéž.

⁵⁶Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Soupisky „áčka“ od roku 1972., 1972 – 1981, nestránkováno.

⁵⁷Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva za rok 1981-1982 (rukopis), 1981, nestránkováno.

něco navíc. Všechny nedostatky kulminovaly v utkání v Chlumčanech, kde v pátém kole Chodov poprvé prohrál 1:3. Navíc se zde zranil Beneš a do konce podzimní části se s ním už nemohlo počítat. Zranění a nemoci se začaly kupit i po další prohře se Sušicí. Do toho byli někteří hráči povoláváni do vojenské služby, někteří vojáci v sestavě zase odcházeli do civilu, a tak trenér musel povolávat hráče z „béčka“. Ukázalo se, že B mužstvo je důležitým článkem. Ti svou bojovností i poctivostí „áčku“ hodně pomohli a měli svůj podíl na dalších výsledcích. Chodov od osmého kola, kdy prohrál 0:2 s Luby, už nezaváhal a v polovině ročníku ztrácel tři body na vedoucí Holýšov.⁵⁸

Jarní část se vydařila ještě více. Hráči zlepšili pohyb na hřišti, přesnost i obrannou činnost. Prohráli jen dvě utkání a znovu s Lubami. Druhé nezvládnuté utkání se odehrálo v posledním kole v Krchlebech a ztráta bodů málem stála Chodov postup. Za zmínku stojí zápas v Horažďovicích, kde Chodov domácí deklasoval výsledkem 9:0, i když to bylo dané tím, že soupeř začal pouze v devíti lidech.⁵⁹

1.	Tatran Chodov	26	15	6	5	56:26	36
2.	LIAZ Holýšov	26	15	6	5	64:34	36

Po sestupu mužstvo zúročilo své zkušenosti z I. A třídy, celý ročník se pohybovalo na špici a po vydařených jarních výsledcích se zaslouženě vrátilo zpět. Nejlepšími střelci mužstva se stali Kratschmer (12 branek), Polívka (11 branek) a Chmelík (9 branek).⁶⁰

⁵⁸Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o podzimní části fot. sezóny 1981-1982 A mužstva (rukopis), 1981, nestránkováno.

⁵⁹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Výroční zpráva A mužstva za rok 1982 jaro/podzim (rukopis), 1982, nestránkováno.

⁶⁰Tamtéž.

4 CHODOV VE VRCHOLNÉ FORMĚ

4.1 ZNOVU V I. A TŘÍDĚ

Nový ročník 1982/1983 mužstvo zahájilo turnajem v Blížejově, který Chodov vyhrál. I přes tento úspěch, kde mužstvo potvrdilo dobrou výkonnost a kvalitu, panovaly obavy z výsledků ve vyšší třídě a nepříjemný byl i los, který Chodovu zpočátku přiřkl těžké soupeře. Hned na úvod to byly Rokycany, kde však mužstvo po velmi dobrém výkonu remizovalo 2:2.⁶¹

Z dalších výsledků se ukázalo, že obavy s působením mužstva v této soutěži byly zbytečné. Hráči hráli pospolu už několikátou sezónu, byli sehraní a stále se zlepšovali. Po třinácti podzimních kolech se Chodovští pohybovali se šestnácti body na pátém místě a splnili si svůj cíl, pokusit se udržet ve středu tabulky. Nicméně umístění mohlo být ještě lepší. Po zbytečných chybách se hráči připravili o body proti soupeřům, kteří nebyli lepší nebo je podcenili, čehož je zářným příkladem špatný výkon proti Klatovům.⁶²

Během zimní přestávky došlo k několika změnám v kádru. Do civilu odešel voják Krenželák a do Škody Plzeň Jindřich Pfeifer. Naopak se počítalo s dorostencem Josefem Sladkým.⁶³ Ten se ukázal jako skvělá posila, protože během jarních mistrovských utkání vstřelil pět branek. K němu se ve střelení branek přidali ještě Kratschmer (4), Žiak (4) a Štítkovec (3). Dále se zlepšila obranná činnost, především hra stoperů a pokrytí hráčů před vlastním pokutovým územím. To demonstrovalo pouze pět obdržených gólů. Jak zmínil i trenér Knopp, důležitý byl vstup do soutěže.⁶⁴ „Velkou motivací byla vidina postupu do krajského přeboru. Do A třídy se postupovalo s obavou, zda budeme stačit, ale mužstvo se na začátku chytlo s Rokycany, Sulkovem atd., což nám dodalo sebevědomí“.⁶⁵

1.	Škoda Rokycany	26	17	3	6	72:29	37
2.	Tatran Chodov	26	13	9	4	46:23	35

⁶¹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Výroční zpráva A mužstva za rok 1982 jaro/podzim (rukopis), 1982, nestránkováno.

⁶²Tamtéž.

⁶³Tamtéž.

⁶⁴Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti Tatraru Chodov za ročník 1982-1983 (rukopis), 1983, nestránkováno.

⁶⁵Tamtéž.

Se ziskem 35 bodů Chodov spolu s vítěznými Rokycany postoupil do krajského přeboru.⁶⁶ Mužstvo bylo velmi mladé, pouze dva hráči byli starší 30 let, ostatní se vešli pod hranici 25 let. Vedení tak nemuselo mít starosti s generační obměnou.

Vzhledem k věku nadějných hráčů a dosaženým výsledkům to zatím byla nejúspěšnější sezona v historii klubu.⁶⁷

4.2 KRAJSKÝ PŘEBOR

Další sezónu 1983/1984 Tatran Chodov startoval v krajském přeboru, doposud nejvyšší soutěži, které dosáhl. Přípravu na podzimní část sezony Chodov zahájil náročným turnajem v Raděticích, pořádaným k desátému výročí založení místního Sokola. Chodov nakonec potvrdil vyšší výkonnost a skončil první. V soutěži si hráči museli zvyknout na některé nové soupeře. Na chodovské hřiště zavítaly Jiskra Domažlice, RH Domažlice, Plzeň Letná, RH Plzeň, ZČE Plzeň, Stod, Horažďovice, Rokycany, Staňkov, Svěradice a Horšovský Týn.⁶⁸

Úvod soutěže krajského přeboru vyšel nad očekávání dobře, když se Chodov utkal s dvěma domažlickými celky. Nejprve výhra nad Jiskrou Domažlice 1:0 a poté remíza s RH Domažlice 0:0. Tyto výsledky dodaly mužstvu sebevědomí. Určité technické nedostatky nahrazovali hráči velkou bojovností a herní kázní. V dalších utkáních Chodov vycházel z precizní defenzívy a těžil z domácího hřiště. Chodov totiž doma prohrál naposledy 19. 9. 1981 se Sušicí ještě v I. B třídě a držel tak ojedinělý rekord. Příliš se ale nepředvedli útočníci. O tom svědčí skóre 10:6 po podzimní části. V prvních zápasech se představil i Miroslav Moravec, pozdější trenér A mužstva.⁶⁹ „V těchto zápasech se ukázal jako posila Míra Moravec, který k nám přišel z RH Domažlice. Jeho výkonnost však měla sestupnou tendenci a dojem si pokazil před odchodem do Škody Plzeň k 1. 10. vyloučením ve Stodě“.⁷⁰

Při vstupu do jarní části bylo mužstvo oslabeno odchodem některých hráčů. Naopak novými tvářemi se stali Slavomír Skala, Jaromír Krejčí a Peter Ondrej. V mistrovských utkáních začali Chodovští opět dobře, když znovu porazili Jiskru Domažlice 2:1 a následně remizovali s RH Domažlice 0:0. Poté přišly bezbrankové remízy

⁶⁶Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, 1983, nestránkováno.

⁶⁷Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Výroční zpráva A mužstva za rok 1982 jaro/podzim (rukopis), 1982, nestránkováno.

⁶⁸Tamtéž.

⁶⁹Tamtéž.

⁷⁰Tamtéž.

s Letnou Plzeň a Stodem. V tuto dobu se Chodov držel stále na čtvrtém místě v tabulce se ztrátou pěti bodů na druhé Svěradice. V 16. kole však přišla nepříjemná porážka v Horažďovicích 0:7 a čelo tabulky se dostalo do osmibodového náskoku.⁷¹ Zápas se hráčům vůbec nepovedl, zejména brankáři Ciglánskému, který pustil několik zbytečných gólů. Spokojen nemohl být pochopitelně ani trenér. „*Příčinu neúspěchu lze rovným dílem rozdělit mezi chybuujícího brankáře a slabě hrající ostatní hráče. Počet branek soupeře je ostudný a je nejvyšší čas vrátit se ke kázni a zodpovědnosti.*“⁷² Tato slova si hráči vzali k srdci a důstojně soutěž zakončili dobrými výkony, ve kterých dokázali porazit Rokycany a ZČE Plzeň.⁷³

1.	Sokol Svěradice	22	16	4	2	45:22	36
2.	ZČE Plzeň	22	14	3	5	44:31	31
3.	Tatran Chodov	22	9	7	6	26:26	25

Jako nováček si Chodov v krajském přeboru nevedl špatně a skončil na pěkném třetím místě. Vítězem se stalo mužstvo Sokol Svěradice, které postoupilo do divize. Mužstvo se potýkalo s problémy v útočné fázi, důkazem toho je jen 26 vstřelených branek. Na druhou stranu je třeba vyzdvihnout obranu, která až na prohru v Horažďovicích pracovala dobře a bojovnost, která mužstvo zdobila po celý rok.⁷⁴

4.3 DRUHÝ ROK V KRAJSKÉM PŘEBORU

Do ročníku 1984/1985 už Chodov vstoupil se zkušenostmi z minulé sezóny. Začátek se ale příliš nevyvedl. Po vítězství 2:0 nad Horažďovicemi a cenné remíze v tvrdém utkání v Lubech, kde byl na delší čas zraněn Velfl, přišla série tří porážek. Tatran se dokonce pohyboval na samotném konci tabulky. Bylo to dáno špatným terénem, kdy se hráči snažili o kombinační hru po zemi, ale vodou zalitá hřiště byla proti. Chodovští se tak dočkali až při výhře 4:2 s Líněmi a začali sérii šesti vítězství za sebou, díky které se dostali do horních pater v tabulce. Zlepšení bylo dáno příchodem Pavla Váchala a návratem Josefa Sladkého z vojny. Tito borci pomohli zlepšit útočnou sílu mužstva, Sladký se do konce sezóny trefil osmkrát a Váchal šestkrát. Už na konci podzimní části hráči Tatranu dokázali vstřelit o tři góly více než v celém předchozím roce. Příchodem výše zmíněných se hráčům zvedlo sebevědomí, rozšířil se kádr a stoupla konkurence

⁷¹Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1984 (rukopis), 1984, nestránkováno.

⁷²Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1981-1986, nestránkováno.

⁷³Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1984 (rukopis), 1984, nestránkováno.

⁷⁴Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, 1984, nestránkováno.

v sestavě. V polovině sezony Chodov skončil na páté příčce se ztrátou tří bodů na Rokycany. Lídrem tabulky byly RH Domažlice.⁷⁵

V jarní části se Chodovu nedařilo na domácím hřišti s výjimkou zápasů se Stodem a Rokycany. Scházela jak podpora diváků, kteří se ozývali jen při nesouhlasném bučení na výrok sudího, tak i technické a taktické prvky, jako přehled, finální přihrávka a střelba. Naopak dobré výkony mužstvo předvedlo na hřištích soupeřů. Dokázalo využít rychlost hráčů Sladkého a Šišky při protiútocích zakládaných většinou bezchybným Váchalem.⁷⁶

1.	RH Domažlice	26	20	5	1	58:14	45
2.	VTJ Stod	26	18	4	4	58:20	40
3.	Rokycany	26	15	6	5	66:30	36
4.	Tatran Chodov	26	15	4	7	49:30	34

V konečné tabulce Chodov skončil čtvrtý se ziskem 34 bodů a s aktivním skóre 49 : 30. Vítězem skupiny se staly RH Domažlice, ale ve finále nestačily na SK Karlovy Vary, které nakonec postoupily do divize.⁷⁷

4.4 TŘETÍ ROK V KRAJSKÉM PŘEBORU

V přípravě na novou sezónu se ukázalo, že současný kádr je příliš úzký, zvláště při absenci stabilních opor. Proto trenér zkoušel některé hráče z „béčka“ a nadějným juniorům byl zajištěn střídavý start za mužstvo dospělých. Protože se z nově zkoušených hráčů nikdo výrazně neprosadil, na soupisce byla stejná jména jako o rok dříve: Mareš, Velfl, Pfeifer, Beneš, Násér, M. Chmelík, Váchal, Polívka, Šiška, Sladký, Žiak, Kratschmer, Cedidla, Jansa, P. Höll a Kuboušek.⁷⁸

Třetí rok v krajském přeboru Chodovští odstartovali 25. 8. 1985 na domácím hřišti, když jasně přehráli ZČE Plzeň 4:0. I v dalších zápasech hráči podávali dobré výkony a po čtyřech zápasech byli bez ztráty bodu v čele tabulky. Hráči do zápasů převedli poctivý přístup, svědomitě plnili taktické povinnosti a bojovali. Kvalitní první poločasy se ZČE a RH Plzeň nebo celé utkání s RH Domažlice (všechny Chodov vyhrál), kdy se hrál opravdu pěkný fotbal, musely diváky bavit. Poté ale přišel pocit uspokojení a první ztráta bodů v Klatovech. Pohoda a jistota ze hry se vytratily a ještě horší situace přišla se zraněním Šišky a Sladkého v remízovém zápase s Přešticemi, čímž se rozbil rychlý útok

⁷⁵Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1984 (rukopis), 1984, nestránkováno.

⁷⁶Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1985 (rukopis), 1985, nestránkováno.

⁷⁷Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, 1985, nestránkováno.

⁷⁸Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1985 (rukopis), 1985, nestránkováno.

střílející branky. Chodov se tak od šestého kola zaměřil na obrannou hru s protiútoky a na bojovnost. Díky absenci útočníků pochopitelně už nenastřílel tolik branek jako v úvodu soutěže, ale dařilo se získat body bojovnou hrou s těsnými výsledky.⁷⁹

1.	TJ Stod	13	8	4	1	42:11	20
2.	Tatran Chodov	13	6	5	2	31:17	17
3.	Horažďovice	13	13	7	3	20:19	17

Po třinácti podzimních kolech Chodov držel zatím své nejlepší umístění ve skupině a mohl se připravit na zajímavé jaro.⁸⁰ Cílem oddílu bylo umístění do pátého místa. Jarní část odstartovala 16. 3. 1986. Chodov sice začal porážkou 1:3 na půdě ZČE Plzeň, pak ale ukázal, že si myslí na lepší než pátou příčku. Po těžkém boji a vydřeném vítězství 3:2 na hřišti TJ Luby přišlo klíčové vítězství 1:0 ve Stodě a po pokoření Blovic 2:1 se poprvé dostal do čela tabulky. V předposledním kole si pak odvezl vítězství 4:2 z Horažďovic a to už bylo rozhodnuto, že Tatran Chodov skončí první.⁸¹

1.	Tatran Chodov	26	14	8	3	51:23	36
2.	Stod	26	13	7	5	65:29	35
3.	Přeštice	26	13	6	6	50:32	32

V konečné tabulce Chodovští skončili na první pozici se ziskem 36 bodů a předstihli tak favorizovaný Stod i Přeštice.⁸² S průběhem sezóny mohli být hráči i vedení nadmíru spokojeni. Nejdůležitější zápasy roku však Chodov teprve čekaly. O postup do divize se musel utkat s mužstvem Horního Slavkova v kvalifikaci.

V prvním kvalifikačním utkání hraném 14. 6. na hřišti Slavkova nastoupil Chodov v této sestavě: Mareš, Jansa, Velfl, Pfeifer, J. Chmelík, Polívka, Váchal, M. Chmelík, Sladký, Kratschmer, Žiak, Höll a Sedlařík. Zápas se odehrál za pěkného počasí na výborném terénu před pěti sty diváků. Ze začátku utkání byl Chodov lepší díky dobré kombinační hře. Pak se ale zranil Váchal, brankář byl nervózní a dělal chyby. Ve 40. minutě však chytil penaltu, uklidnil se a ve druhé půli mužstvo několikrát podržel. Předvedl se i v 65. minutě, když zneškodnil další pokutový kop soupeře. V té době Slavkov vedl 1:0, pět minut před koncem ale dokázal srovnat Sedlařík a Chodov si tak

⁷⁹Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1985 (rukopis), 1985, nestránkováno.

⁸⁰Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, 1985, nestránkováno.

⁸¹Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1981-1986, nestránkováno.

⁸²Obeční úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, 1986, nestránkováno.

odvezl přijatelný výsledek do odvety. Utkání bylo velmi tvrdé. Pro zranění nedohráli kromě Váchala ani Kratschmer a Jan Chmelík.⁸³

O týden později se hrála odvěta v Chodově a domácí základní sestava byla stejná, jen zraněného Jana Chmelíka nahradil Beneš. Utkání se hrálo opět za ideálního počasí na dobrém terénu před šesti stovkami diváků. První poločas byl vcelku vyrovnaný, ve druhém byl lepší soupeř, vyvíjel tlak a měl i příležitosti. To bylo zaviněno i zraněním, kvůli kterému musel vystřídat Jansa, kterého nahradil Cedidla. Chodov během zápasu držel vedení, pět minut před koncem ale Slavkov srovnal z penalty. Strhující závěr však nakonec skončil dobře pro Chodov, když dvě minuty před koncem strhl vítězství na svou stranu gólem Sladký. Přímou v roce 35. výročí založení fotbalového klubu tak Chodov dosáhl historického úspěchu postupem do divize a zároveň to byl poslední zápas Jana Knoppa ve funkci hlavního trenéra. Stále však u mužstva působil.⁸⁴ „*Stali jsme se přeborníky západočeského kraje s možností hrát divizi. Tímto utkáním jsem skončil s trénováním A mužstva*“.⁸⁵ Mužstvo po něm převzal Jan Chmelík.⁸⁶

Úspěch Chodova nezůstal bez povšimnutí. Byl to vlastně úspěch celého Chodska a vesnického fotbalu obzvlášť, proto není divu, že se o něm psalo i v novinách. „*Kde se hraje nejlepší fotbal na Chodsku? V Chodově, odpoví tam každé malé dítě. Avšak, kdo by ještě před několika málo lety věděl, kde Chodov leží? Dnes je tato víska, ležící v těsném sousedství Trhanova, hlavní baštou fotbalu domažlického okresu.*“⁸⁷

Chodovští začali prokazovat svou sílu už v předchozím ročníku a v tomto roce šlapali favoritům na paty už od začátku. O úspěch se postarali všichni, kteří mají fotbal v Chodově rádi. Hráči, výbor oddílu, trenéři Jan Knopp a Bohumil Ledvina, podnik Státní lesy Trhanov, coby patron klubu a samozřejmě všichni věrní příznivci. Postup do divize byl současně i největší oslavou 35. výročí založení klubu. Cíl skončit do pátého místa, aby si při případném sloučení obou krajských skupin mužstvo udrželo své postavení v přeboru, tedy vyšel na 200 procent. Ke kýženému cíli asi nejvíc přispěl brankář Mareš. Prokázal se jako „penaltový fantom“ a zneškodnil pokutové kopy v Horažďovicích, se Škodou Plzeň a v klíčovém kvalifikačním utkání v Horním Slavkově rovnou dva. Samozřejmě hra

⁸³Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1981-1986, nestránkováno.

⁸⁴Tamtéž.

⁸⁵Tamtéž.

⁸⁶Tamtéž.

⁸⁷Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Dotáhli to do divize. *Pravda: orgán západočeského krajského výboru KSČ*. 1986, 67., č. 179.

nestála jen na brankáři. Nejvíce branek vstřelili stoper Jindřich Pfeifer, Karel Polívka, Pavel Váchal a Josef Kratschmer. Pochvalu zaslouží i Miroslav Chmelík a Josef Velfl.⁸⁸

Postup do divize prožívali v Chodově a okolí všichni. „*Radost z úspěchu byla v Chodově i sousedním Trhanově obrovská a lidé žili divizní horečkou.*”⁸⁹

4.5 DIVIZE

Při pohledu na divizní tabulku Tatran Chodov rozhodně nebyl favoritem a čekala ho těžká utkání s kvalitními mužstvy. Hráči a především fanoušci se na mistrovská utkání těšili.

První zápas odehrál Chodov na hřišti Spartaku Vlašim 17. 8. 1986 a překvapil, když si odvezl dva body za vítězství 1:0. Vlašim v minulosti hrála druhou ligu, ale byla potrestána sestupem do divize.⁹⁰ „*Ve Vlašimi měli jedno hlavní a tři tréninková hřiště, tráva samozřejmě lepší než v Chodově. Kabina byla velká asi 30 m², takže nás musel Bican (trenér Knopp) nahnat do jednoho rohu, abysme ho slyšeli. Hlavní hřiště mělo navíc elektronickou tabuli. Vlašim byla potrestána sestupem do divize z první ligy za koupené zápasy.*”⁹¹ Na další utkání do Chodova zavítal Tábor. V deštivém počasí 450 diváků vidělo bojovný fotbal, ale ve druhé půli Táborští prokázali větší zkušenosti a zápas vyhráli 1:4.⁹² „*První poločas za deště byl vyrovnaný, ale potom rychle a technicky hrající hosté rozhodli i za pomoci rozhodčího. Za stavu 1:2 písknul penaltu za nastřelenou ruku Velfla.*”⁹³ Ve třetím kole se hráči museli přichystat na dlouhou cestu do Pelhřimova. Navíc autobus při cestě postihl defekt a tak byli rádi, že zápas stihli. Zápas rozhodl výborný Cikorka a Pelhřimov zvítězil 4:0.⁹⁴ „*Do Pelhřimova jsme jeli v neděli čtyři hodiny s poruchou, takže se hned hrálo na obrovském hřišti s tartanem na atletickém areálu. V první půli byl vyloučen Velfl. Za domácí nám dal tři góly Cikorka, který byl neudržitelný. Po zápase byla večere a příjezd do Chodova a rovnou do práce.*”⁹⁵ Následovaly remízy se Strakonice 1:1 a s mužstvem Montáže Praha 0:0. Vítězství se tak Tatran dočkal až v šestém kole, když doma porazil rezervu Českých Budějovic 2:1. V kádru Budějovic bylo i několik starších

⁸⁸Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Dotáhli to do divize. *Pravda: orgán západočeského krajského výboru KSČ.* 1986, 67., č. 179.

⁸⁹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Malé oddíly kříží cestu mnoha velkým: Chodové a divize. *Zemědělské noviny.* 1986, 17., č. 214.

⁹⁰Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

⁹¹Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

⁹²Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

⁹³Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

⁹⁴Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

⁹⁵Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

hráčů z prvoligového mužstva A týmu, například Pavel Korejčík.⁹⁶ „*Budějovice nastoupily s několika staršími hráči (náhradníci prvoligových Budějovic). Pamatuju si Korejčíka.*⁹⁷ *Obě branky dal Pavel Váchal z trestných kopů. Byla to asi naše nejlepší hra.*“⁹⁸ V dalším zápase se čekalo „vesnické“ derby se Svěradicemi, které měly v sestavě bývalé prvoligové hráče ze Škody Plzeň. Utkání skončilo jednoznačně 0:6 pro Svěradice. V duelu s Lokomotivou Plzeň to pro Chodov dlouho vypadalo nadějně, ale nakonec kvůli odpískané penaltě opět vyšli bodově naprázdno.⁹⁹ „*Vedení 1:0 nám nestačilo. Hosté dokázali vyrovnat a rozhodli v závěru penaltou.*“¹⁰⁰ Další těsná porážka přišla v deštivém boji v Nýrsku, kde Chodov podlehl 1:2.¹⁰¹ „*Hrálo se na škváře a lilo jako z konve. Náš gól dal Pavel Váchal.*“¹⁰² Další daleký výlet si Chodovští udělali na jih Čech do Písku. Místní VTJ s vojáky v sestavě jim ale nedal šanci.¹⁰³ „*Zájezd do jižních Čech, kde nás vojáci pěkně rozstříleli. Velfl jim aspoň prokopnul dveře u kabiny.*“¹⁰⁴ Na další utkání do Chodova přijel výběr Českého Krumlova, ale ani teď se nepodařilo získat body.¹⁰⁵ „*Snaha urvat body opět vyšla naprázdno. První půle byla slušně odehraná, ale ve druhé půli jsme po inkasovaném gólu fyzicky odpadli. Pamatuju, že paní Paseková zaútočila na sudího Merce deštníkem.*“¹⁰⁶ Po remíze 1:1 se Strakonice a prohrách s Prachaticemi a Milevskem (shodně 1:2) už Chodov sehrál jen utkání v Praze s Bohemians B. Zřejmě nejznámější soupeř ze všech se na výhru musel hodně snažit a zvítězil těsně 1:0. „*Klokany*“ vedl slavný internacionál Karol Dobiáš.¹⁰⁷ „*Hrálo se v Malesicích v Praze 10. Kabiny byly montážní buňky těsně vedle sebe. Trenér „bohemky“ Karol Dobiáš o přestávce na své hráče tak řval, že jsme se ve své kabině skoro neslyšeli. Gól jsme dostali minutu před koncem.*“¹⁰⁸

Po podzimní části tak Tatran Chodov skončil na posledním místě tabulky se sedmi body.¹⁰⁹ Mužstvo sice bylo poslední, je ale nespravedlivé tomu říkat neúspěch nebo ostuda. Vždyť Chodov hrál proti velkým městům jako je Písek, Tábor, Český Krumlov i s hlavním

⁹⁶Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1981-1986, nestránkováno.

⁹⁷Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

⁹⁸Tamtéž.

⁹⁹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

¹⁰⁰Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹⁰¹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

¹⁰²Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹⁰³Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

¹⁰⁴Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹⁰⁵Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

¹⁰⁶Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹⁰⁷Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

¹⁰⁸Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹⁰⁹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

Prahou a utkal se s některými profesionály. V těchto větších mužstvech se pohybovalo mnohem větší množství hráčů se zkušenostmi s velkým fotbalem. „V Chodově panuje to, čemu se říká vesnický fotbal násobený ryzím amatérismem. Nováčkovská daň, jak se psalo, to je blbost. Když se podívám, proti komu jsme hráli - samá velká města i mužstva a hlavně města, kde je daleko větší výběr kvalitních fotbalistů se zkušenostmi z vyšších soutěží, i ligových. Na rozdíl od Chodova, kde zkušenost z vyšších soutěží má pár hráčů. Tréninky pouze dvakrát týdně a bojovnost nemůže překonat kvalitu a profesionalitu hráčů soupeře.“¹¹⁰ Hráče čekala v zimě určitě tvrdá příprava, jestliže chtěli v divizi setrvat, protože na předposlední mužstvo ztrácel tři body a ani v tabulce pravdy to nevypadalo příliš nadějně.¹¹¹

Jarní část sezony odstartovala 15. 3. 1987 a Chodovští v něm začali nadějně bodem za remízu s Vlašimí 1:1 na sněhu. Bod zařídil svou trefou Pfeifer.¹¹² „Hrálo se na těžkém terénu, kdy pluhy udělaly za bránami ze sněhu čtyř metrové kopce, ze kterých měly radost hlavně sáňkující děti.“¹¹³ Ale poté přišla série porážek. Nejprve podlehl Táboru 0:2 a pak Spartaku Pelhřimov 0:4, Strakonícím 0:1, juniorce Dynama Českých Budějovic 0:3, Lokomotivě Plzeň 1:6, Okule Nýrsku 0:3, VTJ Písku 0:4, Českému Krumlovu 0:4, juniorce Bohemians Praha 0:2 a Milevsku 0:1. Do konce jarní části Chodovští přidali body jen za tři remízy. S Montáží Praha, Fezko Strakonice a Svěradicemi (0:0), které svým bezchybným výkonem zachránil hostující brankář.¹¹⁴ „V bojovném utkání před šesti sty diváky zachránil hosty od porážky brankář Čaloun.“¹¹⁵ „Opět proti mužstvu s bývalými hráči Plzně. Byl tam Čaloun a Svoboda. Derby se hrálo před vynikající návštěvou šesti set diváků.“¹¹⁶ Jinak se fanoušci ani hráči vítězství nedočkali a naše mužstvo tak zůstalo v tabulce poslední. Mužstvo doplatilo hlavně na úzký kádr a zranění. Už před sezonou odešel důležitý brankář Mareš a na jeho post se nenašla adekvátní náhrada, dále se těžce zranil Jansa, a jelikož mužstvo nedisponovalo tak širokým kádrem, někteří hráči museli nastupovat i přes drobné šrámy. Vleklá zranění sužovala útočnou dvojici Váchal a Sladký, což také ubralo týmu na útočné síle. Chodov samozřejmě zkoušel oslovit i hráče z okolních obcí, ale kromě Postřekova se pomoci nedočkal. Až na pár výjimek Tatran prohrával jen

¹¹⁰Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹¹¹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

¹¹²Tamtéž.

¹¹³Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹¹⁴Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1987, nestránkováno.

¹¹⁵Tamtéž.

¹¹⁶Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

o jednu rozdílovou branku, ale i tyto těsné porážky vedly k sestupu zpět do krajského přeboru.¹¹⁷ „*Vesnice se nemůže rovnat městům, kde je větší výběr kvalitních fotbalistů. Dále byl problémem úzký kádr a po zranění nebyla kvalitní náhrada. Také rivalita mezi chodskými fotbalovými vesnicemi udělala své, když ostatní kluby Chodov nepodpořily hostováním svých hráčů. Nedostačující byly jen dva tréninky v týdnu v závislosti na zaměstnání, což se odrazilo na ztrátách bodů většinou ve druhém poločase nebo ke konci utkání.*“¹¹⁸ Pro Chodov to však byl vrchol, který už se nejspíš nezopakuje.

4.6 ZPĚT V KRAJSKÉM PŘEBORU

Po sestupu z divize se Chodov znovu objevil v krajském přeboru. Týmu se ale nevedlo ani tento rok. Hráči hráli po sestupu v útlumu a nemohli dosáhnout dobrého výsledku, aby byli motivováni. Většinu zápasů smolně prohráli těsně o jednu branku nebo remizovali. To se projevilo postavením v tabulce, kde Chodov skončil na konci ročníku na posledním místě s osmibodovou ztrátou na předposlední Stod. Pro Tatran to tak byl druhý sestup během dvou let.¹¹⁹ Mužstvu se nedařilo také kvůli častým zraněním nebo někteří hráči skončili, a tak oddíl hrál s tím, co měl k dispozici. Vedení se také vymstilo přílišné zaměření na „A“ tým a zanedbání péče o mladší výběr, který by doplnil a posléze nahradil stávající generaci.¹²⁰

Hráči i vedení byli pod tlakem veřejnosti, která byla zvyklá na úspěchy z posledních let. Vždyť na začátku osmdesátých let Chodov přímo zářil a teď zažíval pouze stín těchto časů. „*Naše jednání je stále v určité psychóze neúspěchu posledních dvou let v chodovské kopané. Mnohdy stále slyšíme různé narážky a ironie k činnosti našich fotbalistů. Je třeba, abychom se z toho dostali a uvědomili si nejen my, ale i celá chodovská veřejnost, která před dvěma lety nás vynášela a v současné době nás pomalu zatracuje, že generace posledních dvaceti let dosáhla nebývalých úspěchů. I přes různé kritiky je třeba ocenit většinu hráčů áčka – Váchala, Pfeifera, Polívku, Velfla, Násera, Chmelíky, Hölly a další, kteří tréninku věnují pozornost a v utkáních se snaží odvést maximum.*“¹²¹

Přesto můžeme konstatovat, že v tomto období hráči opravdu dosáhli výborných úspěchů a dostali Chodov do povědomí nejednoho fotbalového fanouška. Takže za to, že

¹¹⁷Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatranu Chodov, 2011, s. 3.

¹¹⁸Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹¹⁹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Krajský přebor 1987-1988, 1987, nestránkováno.

¹²⁰Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatranu Chodov, 2011, s. 3.

¹²¹Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Výroční členská schůze oddílu, 1989, s. 1.

dvakrát za sebou sestoupili, se nemusí stydět, spíše zaslouží uznání, kolik pro Chodov obětovali.

5 90. LÉTA PO SOUČASNOST

5.1 POSTUPNÝ PÁD

Od sezony 1988/1989 Chodov nastupoval v I. A třídě. V tomto roce soutěž ukončil na 12. místě a o pověstný chloupek se zachránil. Je třeba zmínit, že soutěž byla neobvykle vyrovnaná. Chodov, který za sebou nechal sestupující Tlučnou a VTJ Rokycany, měl totiž ztrátu pouhé tři body na třetí Nýřany. Vítězem naší skupiny se staly Chanovice.¹²²

Další ročník 1989/1990 Tatran odehrál velmi dobře, když se ziskem 32 bodů skončil druhý za vítězným VTJ Stod. Mezi lepšími celky se Chodovští drželi i následující rok a s malou ztrátou čtyř bodů na vítězné Horažďovice skončili na páté pozici.¹²³

Naopak vůbec se mužstvu nepovedla sezona 1991/1992. Po podzimu jen s jedním vítězstvím se Chodov propadl až na dno tabulky a situaci se mu do konce jarní části už zachránit nepodařilo. Chodov tak sestoupil do I. B třídy a v této třídě se ocitl po dlouhých jedenácti letech.¹²⁴ V I. B třídě se Chodov objevoval až do sezony 1995/1996, kdy klesl do okresního přeboru. Pokles výkonnosti souvisel především s generačním problémem. Mladí hráči nedokázali nahradit bývalé opory. Někteří hráči navíc odcházelí hrát do vyšších soutěží v rámci okolních oddílů nebo do Německa. To vše zapříčinilo tento postupný pád.¹²⁵

5.2 CESTA ZPĚT NA VRCHOL

Počátkem dalšího úspěšného tažení chodovského fotbalu byla sezona 1998/1999. V Chodově nastoupila nová silná generace hráčů a diváci mohli být s výsledky i předvedenou hrou spokojeni. V celém ročníku totiž Tatran naprosto dominoval a soupeřům nedal šanci. Přeborníkem okresu se stal už ve 23. kole. Mužstvo mělo nejen nejlepší, ale i nejpevnější obranu a za zmínku stojí i série dvaceti zápasů bez porážky.¹²⁶ „*Máme-li uvést chodovské opory, je třeba se zmínit o kanonýru Kobesovi (rovných 30 gólů), bratrech Holarových, brankáři Veberovi, jako univerzál, který dokáže zahrát na každém postu sestavy, se projevil Jan Chmelík a hrající trenér Petr Cenefels.*“¹²⁷

V I. B třídě Chodov dlouho nezůstal. V sezoně 2001/2002 totiž přišel další postup. Na lavičce Tatranu se objevila nová trenérská dvojice Karel Polívka a Miroslav Moravec

¹²²Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, 1986, nestránkováno.

¹²³Tamtéž.

¹²⁴Tamtéž.

¹²⁵Obecní úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatranu Chodov, 2011, s. 3.

¹²⁶Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 1995-2000, nestránkováno.

¹²⁷Tamtéž.

a do bojů se zapojili tito hráči: František Dolhý, Jan Chmelík, Ivan Honzík, Miroslav Holar, Petr Holar, Jindřich Hrach, Jiří Řezníček, Jan Kapic, Jindřich Pfeifer ml., Jan Fischer, Karel Kuboušek, Karel Wendl, Jaroslav Němec, Jan Šot, Jindřich Kobes a Miroslav Cedidla. Hráče a trenéry doplnil masér Albert Hnízdil. V zimní přestávce ještě Chodov posílil Přemysl Mach.¹²⁸

Chodov měl vynikající formu. Během celého roku prohrál jen tři mistrovská utkání a s 69 body skončil s přehledem první s osmibodovým náskokem na druhý Drmoul. Po jedenácti letech měl Chodov možnost znovu hrát I. A třídu. Dobře sehraný tým táhli svými střeleckými výkony Petr Holar (18) a Jindřich Kobes (16).¹²⁹

Umístění Chodova v I. A třídě. (v závorce jsou uvedeni vítězové skupiny s konečným počtem bodů):¹³⁰

2002/2003	5. místo	SK ZČE Plzeň	50
2003/2004	9. místo	Horažďovice	68
2004/2005	5. místo	Manětín	68
2005/2006	2. místo	Tachov	77

5.3 KRAJSKÝ PŘEBOR A SOUČASNOST

O postup do krajského přeboru Chodov usiloval několikrát. Téměř se to povedlo během sezony 2002/2003. Chodovští vstoupili do soutěže výborně. Od třetího kola nastartovali sérii osmi vítězství v řadě a drželi se na čele. V jedenáctém kole se pak hráči a fanoušci chystali na očekávané derby se sousedním Klenčím. Ač byl Chodov lepším týmem s převahou v držení míče, zápas skončil nejtěsnějším rozdílem 0:1 pro domácí Klenčí. Zápas měl však dohru, když trenér Moravec byl nejprve vykázan na tribunu a po závěrečném hvizdu sudího napadl. Poté jej klub odvolal a na místo hlavního kouče se posunul Karel Polívka. Trest stihl i klub, kterému na konci soutěže bylo odečteno devět bodů, a dostal pokutu 25 000 korun, což nakonec překazilo plány na postup, a Tatran tak skončil pátý. Nebýt odečtu bodů, Chodovští by skončili druzí.¹³¹

Co se nepovedlo v roce 2003, podařilo se o tři roky později. V sezoně 2005/2006 Chodov zúročil svou několikaletou snahu o postup do krajského přeboru. Za ním rázně vykročil již na podzim, kdy se tým vedený M. Moravcem, který se vrátil na trenérskou

¹²⁸Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2000-2004, nestránkováno.

¹²⁹Tamtéž.

¹³⁰Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2009-2013, tabulky od roku 1993 do roku 2011, nestránkováno.

¹³¹Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2000-2004, nestránkováno.

lavičku, přetahoval o vedení s Tachovem. V jarní části se sice Tachov na čele osamostatnil, Tatran si ale druhé místo bezpečně pohlídal. Mužstvo nerozhodila ani nečekaná rezignace trenéra Moravce a tým k postupu dovedl Miroslav Chmelík starší. Chodov měl kvalitní kádr s dobrou obranou a hráči, kteří uměli střílet branky. Hned čtyři borci, Petr Holar, Jindřich Kobes, Robert Zůna a Jan Šot nastříleli každý přes deset gólů. Dále je podpořili Jan Pfeifer a Jan Fischer. O úspěch se samozřejmě postarali i ostatní hráči: Miroslav Staviarský, František Dolhý, Jan Kapic, Jiří Kapic, Miroslav Holar, Karel Kuboušek, Přemysl Mach, Vojtěch Mífek, Miroslav Chmelík a Petr Höll.¹³²

V sezoně 2006/2007 se Chodov znovu od roku 1988 představil v krajském přeboru. Na úvod zavítal do Rokycan a ihned zabodoval za remízu 2:2. Ve druhém kole si připsal první výhru, když zdolal Přeštice 3:1. Pak ale přišla série porážek: Chanovice (1:2), Manětín (1:4), Tachov (2:3), Sušice (0:2), Rapid Plzeň (3:4) a Chrást (2:4). Další tři body přibyly až po vítězství nad Holýšovem 1:0. Na tento výsledek Chodovští navázali remízou 1:1 se Staňkovem, vítězstvím 3:0 s Klatovy, prohrou 2:3 se ZČE Plzeň, další prohrou 3:5 s Horní Břízou, remízou 1:1 s Touškovem, porážkou s Jiskrou Domažlice 3:4, remízou 0:0 s Rokycany, prohrou s Přešticemi 1:2 a bezbrankovou remízou s Chanovicemi. Jak je vidět, příliš se nedařilo a Chodov tak přezimoval na posledním místě v tabulce.¹³³

Bohužel ani na jaře to nebylo lepší a Chodov hrál následovně: Sušice (0:0), Holýšov (2:2), Manětín (1:4), Tachov (1:2), Rapid Plzeň (0:5), Chrást (2:3), Staňkov (1:3), Klatovy „B“ (0:1), ZČE Plzeň (0:1), Horní Bříza (0:3), Touškov (2:1) a Jiskra Domažlice (0:7). Tatran zůstal na dně tabulky a rozloučil se tak s krajským přeborem po jednom roce.¹³⁴

Po pádu z krajského přeboru sestoupili Chodovští i z I. A třídy o rok později v ročníku 2007/2008 a působili v I. B třídě. Před startem sezony 2008/2009 bylo na schůzi odhlasováno spojení mužstev Tatraru Chodov a Spartaku Klenčí s cílem sestavení silných mužstev s dostatkem hráčů. Tento svazek ale dlouho nevydržel a po roce se kluby opět osamostatnily.¹³⁵

¹³²Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2004-2008, nestránkováno.

¹³³Tamtéž.

¹³⁴Tamtéž.

¹³⁵Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2009-2013, nestránkováno.

V současné době hraje Chodov už druhým rokem okresní přebor, když sestoupil po dlouholetém působení v I. B třídě. Od sestupu z krajského přeboru se zde vystřídalo několik trenérů. Ihned po sestupu mužstvo vedl Jan Doktor a Miroslav Moravec. Později je vystřídali Jan Chmelík, Juraj Zimprich, Robert Janek a Jan Gibfried.¹³⁶ Momentálně jsou trenéry Libor Měsíček a Václav Kubec.

Za Chodov dnes nastupují tito hráči: Miroslav Staviarský, Jan Chmelík, Miroslav Holar, Jan Dolejš, Jan Veselý, Karel Kuboušek, Petr Holar, Jindřich Konop, Jiří Kapic, Lukáš Holar, Jindřich Kobes, Jindřich Pfeifer, Jan Pfeifer, Petr Frána, Karel Váchal, Jan Kapic, Lukáš Ticháček, a další.

5.4 SROVNÁNÍ VESNICKÉHO FOTBALU PŘED 30 LETY A NYNÍ

Jak je na tom dnes fotbal na vesnici? Tuto otázku si možná položíte při čtené této práce. Není tajemstvím, že na většině vesnic dnes fotbal skomírá. Sám to vidím jak v našem oddílu, tak třeba i v sousedním Klenčí. Svůj názor vyslovil i Jindřich Pfeifer.

Jindřich Pfeifer, který se narodil v roce 1960, rozhodně patří mezi legendy klubu. S velkým fotbalem má zkušenosti například z působení ve Škodě Plzeň a v nejlepší chodovské éře byl nepostradatelným mužem v sestavě. Svou bohatou kariéru ještě neukončil a stále patří do základní sestavy B mužstva. Poskytl mi své vzpomínky na účast v divizi a také jeho osobní srovnání na fotbal dnes a jaký byl před třiceti lety.

Prvním problémem je zájem o fotbal u dnešních dětí. *„Pro děti a dospívající existovalo pouze po škole jedno. Hodit tašku do kouta a jít hrát fotbal. Dnes mají děti mnoho zájmů, které ústí tím, že ven se chodí za trest, jelikož počítače a hry na nich jsou zajímavější. Navíc fotbal má konkurenci i v jiných sportech. Dnes je to např. florbal.“*¹³⁷ Samozřejmě děti dnes hrají fotbal, ale pravdou je, že mu konkuruje spousta dalších aktivit a není jedinou možností jak trávit volný čas.

Další zádrhel v dnešní době je posun mladých hráčů do dospělého mužstva. Většina mladších hráčů totiž končí, protože je fotbal nebaví nebo si najdou jiné zájmy. To mohu potvrdit já sám, jelikož v našem mužstvu jsem byl dlouho nejmladší a jiní hráči mého ročníku nejsou. *„V žákovském a dorosteneckém období vznikaly kvalitní mužstva v návaznosti na silné ročníky, které šly pospolu až do A mužstva. Třeba pět až šest hráčů“*¹³⁸

¹³⁶Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatranu Chodov, 2011, s. 3.

¹³⁷Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹³⁸Tamtéž.

pak tvořili jádro týmu. Dnes je to sice podobné, ale po dovršení 17 – 18 let vzniká velká „úmrtnost“ a do A mužstva jdou třeba jen dva hráči.“¹³⁹

Pro výkonnostní růst byla potřebná i vojna, která dnes už není. Hráči mohli hostovat za kvalitní mužstva, kde sloužili a sbírali tím cenné zkušenosti. *„Pro rozvoj fotbalových schopností byla nezanedbatelná též vojenská služba, kde někteří hráli po dobu voj. služby za VTJ, RH nebo civilní mužstva. Opět to bylo důležité pro vývoj hráče. Dnes nic takového neexistuje.“¹⁴⁰*

5.5 FINANČNÍ PROBLÉMY VESNICKÝCH KLUBŮ

Co si dnes klub musí platit? Údržbu hřiště, praní dresů, benzín na cesty ven a cestovné rozhodčímu, který vám utkáni odpíská. Dnes je také důležité mít dostatek hráčů. Občas je opravdu problém sehnat alespoň jedenáctku. Pokud nejsou vlastní odchovanci, je potřeba si hráče pořídit. Pokud je to kvalitní hráč, tak nebude zadarmo. Vše stojí peníze a sehnat kvalitní posilu je téměř nemožné, pokud klub nemá silného sponzora. *„Dříve byly peníze na činnost zajištěny od obce, JZD, dřevařských závodů LST, fotbalového svazu a z členských příspěvků. Dnes prosperuje pouze ten, kdo sežene kvalitního sponzora. To se týká i úpravy hřiště. Ta byla zajištěna pracovníky JZD za tzv. „všimné“, ale dneska je to jen jeden traktůrek, jedna osoba a benzín. A to vše placeno z rozpočtu oddílu.“¹⁴¹* Dříve klub dokonce hráčům proplácel kopačky. Ty si dnes každý může pořídit cca za 1000 korun, ale věčně nevydrží. *„Financí se týká i nejdůležitější věc pro fotbalistu: kopačky. K máni byly buď gumotextilky za 35 korun, kožené bardějovky nebo při výjezdech do NDR třeba Adidasky v hodnotě 100 marek. Vše oddíl proplácel. Dnes nejlevnější stojí aspoň 600 a každý si je kupuje za své. Rozdíl je i v dopravním prostředku. Místo autobusu se jezdí auty. Benzín se sice taky proplácí, ale autobus utužil partu. A v neposlední řadě je to i otázka rozhodčích. Dřív dostával 50 Kč, cestovné a klobásu. Dneska hlavní dostane i 400 Kč, pomezí polovinu a občas se stane, že přijede sudí z Tachovska a k tomu ještě delegát. Všechno tohle dřív nebo později, bude pro vesnický fotbal příliš velkou zátěží.“¹⁴²*

Fotbal na vesnici byl, je a určitě stále bude. Ale přežijí asi jen ty silnější. Menší vesnice hrající „pralesní“ třídu, co si jdou o víkendu zahrát, za chvíli nebudou mít ani na zaplacení cestovného pro rozhodčí.

¹³⁹Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

¹⁴⁰Tamtéž.

¹⁴¹Tamtéž.

¹⁴²Tamtéž.

ZÁVĚR

Cílem práce bylo sepsat historii kopané v Chodově. K tomu jsem využil všechny získané prameny a informace. Samotné získávání informací nebylo úplně jednoduché, jelikož se jedná o malý vesnický klub, nikdy nebyla podrobně vedena jeho agenda, žádná literatura a téměř žádné záznamy. Z toho vyplývá, že nebylo možné úplné rozebrání zápasů, jež by bylo jistě velice zajímavé, jelikož podrobné popisy dění na hřišti samozřejmě neexistují, což je velká škoda.

Také jsem doufal ve větší množství pamětníků, kteří by mi poskytli rozhovor, bohužel, jak jsem již uvedl, pouze Jindřich Pfeifer mi byl ochoten věnovat svůj čas a pozornost. Na druhou stranu mě bývalý hráč a později dlouholetý trenér Jan Knopp odkázal na své zápisky, které mi byly velmi nápomocny. Poděkování patří i veteránu a také mému spoluhráči Jindřichu Kobesovi, který mi poskytl vlastní záznamy vedené od roku 1995, z nichž jsem také mohl čerpat cenné informace.

Také jsem samozřejmě využil kroniky Chodova, které zaznamenávají velké události v dějinách vesnice. K samotným dějinám fotbalu bylo sepsáno velké množství prací, jelikož fotbal je vedle hokeje samozřejmě náš národní sport. Vepsat vše o fotbalu do jedné knihy je takřka nemožné, proto jsem jich využil několik, zabývajících se fotbalem na našem území a také ve světě.

Po podrobném seznámení s prameny, které jsem mohl využít k práci, jsem ji rozdělil do tří hlavních částí.

Nejdříve jsem se věnoval úplnému počátku fotbalu na našem území. Snažil jsem se zachytit vývoj českého fotbalového svazu, coby důležitého orgánu, řídicího všechny soutěže. Dále vzniku prvních velkých klubů na našem území, které si postupem času musely projít složitým vývojem. Nevynechal jsem ani okamžiky, kdy se do historie světového fotbalu zapsala naše reprezentace, například stříbrné úspěchy našich reprezentantů na mistrovství světa před druhou světovou válkou v roce 1934 v Římě, poté v roce 1976 v Jugoslávii na mistrovství Evropy, a také již jako Česká republika na mistrovství Evropy v Anglii v roce 1996.

Dále jsem zmínil Chodov, jakožto místo, o kterém pojednávala celá práce. Stručně jsem popsal obec Chodov u Domažlic s jeho historií a památkami, které jsem zvýraznil fotografiemi v příloze.

Poté už jsem se věnoval chodovskému fotbalu. Začal jsem úplným vznikem v roce 1951 a pokračoval rok po roce v jeho vývoji. Pravdou je, že prvních dvacet let se toho moc nedělo a ani záznamy nebyly tak podrobné. Změna nastala na začátku sedmdesátých let. Podrobné zápisy trenéra Knoppa ze zápasů a vedené tabulky umožnily zjistit skutečně všechna jména hráčů, kteří zde hráli, a hlavně proti komu a jakým výsledkem.

Není sporu o tom, že vrcholné období klubu započalo na začátku osmdesátých let a vyvrcholilo postupem do divize, čtvrté nejvyšší soutěže u nás, proto tato doba je v práci rozepsána do největší hloubky. Úspěchy byly samozřejmě dány tehdejší dobou, kdy byl vesnický fotbal jiný než v současnosti. Na tento rozdíl jsem se v práci snažil poukázat.

V práci nechybí ani novější dějiny až po současnost. Se vstupem do nového tisíciletí přišla nová generace hráčů a s ní i další úspěšná éra chodovského fotbalu, která vyvrcholila postupem do krajského přeboru. Proto jsem tuto nedávnou historii nevynechal.

Myslím, že práce je velmi poučná nejen pro mě, ale také pro každého fanouška fotbalu nebo každého, kdo se s touto tematikou chce seznámit či se jí bude chtít zabývat do budoucna. V práci jsem se snažil zachytit opravdu důležité okamžiky. Jednalo se o samotný vznik klubu, jeho počátky a především o ročníky, ve kterých Chodov vítězil a postupoval vzhůru nebo naopak, kdy se mu nedařilo.

O historii klubu by se samozřejmě dalo vypsát více informací. Do práce jsem nezačlenil podrobné sestavy mužstva v jednotlivých letech. Hráčů, kteří se zde vystřídali během let, bylo opravdu mnoho, a proto jsem je musel opomenout. Nebylo možné ani vypsát všechny soupeře s výsledky, proto jsem do přílohy vložil tabulky s těmi nejdůležitějšími. Podrobné rozbory výsledků a sestav by rozhodně vydaly na celou knihu. Proto bych se tomuto tématu chtěl věnovat do budoucna, minimálně formou diplomové práce, která nabízí mnohem více prostoru k zaplnění.

Fotbal v Chodově měl už od svého vzniku tradici. Postupně stoupala jeho záře a je jasné, že lidé, kteří si pamatují pomyslný chodovský Olymp, byli zvyklí na jinou úroveň, než tu jaká je dnes. V současnosti klub klesl do okresního přeboru a vede si zde dobře, ale někteří „fanoušci“ to považují za podřadnou soutěž. Svými kritickými postoji absolutně nikomu nepomůžou. Současný stav je určitě dán jak generační obměnou, tak i tím, že dnes je více možností, jak trávit svůj volný čas, a fotbal už prostě není jasnou volbou. Můžeme jen doufat, že mladí dorostenci, kteří momentálně hrají velice dobře, vytáhnou klub opět výš.

SUMMARY

In the Czech republic was football one of the biggest part ordinary life for lots of people since 20th century. Our country is extraordinary because people likes not only football but also ice hockey and almost everybody pay attention on one of this sports at least at the international level.

And a large part of czech history was written in the country, although it does not pay much attention on usual level knowing something about history. We cannot forget about these people and their stories which helped with the formation of our state.

Not only because of that, but also because I myself come from small village, is this thesis about the history of the village football club TJ Tatran Chodov. At first I described the beginning of football in Czech area and then you can read about Chodov. My work is divided to some important parts.

That is certainly the rise of a club in 1951 and then I continue in the fifties and the sixties. The next key period is at beginning of the eighties, when Chodov was in a good form. The success was crowned by the participation in the division, which is the fourth higher league in Czechoslovakia republic (today Czech of course), in 1986. Then the work continues through the nineties to the present.

Important thing was to get some origins and literature. I have got a luck, because the council in Chodov lent me a lot of origins. Old chronicles and diaries written by Jan Knopp were very good. I have to notice a help of Jindřich Pfeifer with interview and the others.

This work should arrange the all history of this club. I hope that somebody who does not know or who forgot about this club, could read my work and it will be useful. And also I believe that this club will experience another glorious times and entered into football history.

PRAMENY A LITERATURA**Prameny**

Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 1995-2000, nestránkováno.

Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2000-2004, nestránkováno.

Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2004-2008, nestránkováno.

Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2009-2013, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Divize, 1986-1987, 1986, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Krajský přebor 1987-1988, 1987, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Soupisky „áčka“ od roku 1972., 1972 – 1981, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Výroční členská schůze oddílu, 1989, 4 s.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Výroční zpráva A mužstva za rok 1982 jaro/podzim (rukopis), 1982, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1972, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zápis trenéra Jana Knoppa (rukopis), 1981-1986, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1984 (rukopis), 1984, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva jaro-podzim 1985 (rukopis), 1985, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva za podzim 1983 (rukopis), 1983, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva A mužstva za rok 1981-1982 (rukopis), 1981, nestránkováno.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 20 leté činnosti Tatranu Chodov, 1971, 4 s.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 30 leté činnosti Tatranu Chodov, 1981, 6 s.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 50 leté činnosti Tatranu Chodov, 2001, 7 s.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o 60 leté činnosti Tatranu Chodov, 2011, 7 s.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o A mužstva za rok 1970, 1971, nestránkováno.

- Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o A mužstva za rok 1971, 1972, nestránkováno.
- Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti Tatranu Chodov za rok 1972, 1973, 5 s.
- Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o činnosti Tatranu Chodov za ročník 1982-1983 (rukopis), 1983, nestránkováno.
- Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o jarní části fot. sezóny 1972/1973 (rukopis), 1973, nestránkováno.
- Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o podzimní části fot. sezóny 1972/1973 (rukopis), 1972, nestránkováno.
- Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Zpráva o podzimní části fot. sezóny 1981-1982 A mužstva (rukopis), 1981, nestránkováno.
- Státní okresní archiv Domažlice se sídlem v Horšovském Týnu, Místní národní výbor Chodov, 1865-1945(1952), Seznam pomníků a pamětních desek, sign 403., i. č. 115.

Literatura

- BADDIEL, Ivor. *Zelená je tráva, fotbal, to je hra*. 1. vyd. Překlad Viktor Faktor. Praha, 2003, 96 s.
- BAUER, Gerhard. *Hrajeme fotbal*. České Budějovice: Kopp, c1999, 128 s.
- DAVID, Petr a Vladimír SOUKUP. *Velká turistická encyklopedie*. Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2011, 416 s.
- DVOŘÁKOVÁ, Alena. *Chodsko: Chodenland = The Chod Area*. 1. vyd. Praha: Freytag, 48 s.
- HORNBY, Hugh. *Fotbal*. 2. vyd. Praha: Fortuna Print, 2003, 64 s.
- JEŘÁBEK, Luboš. *Český a československý fotbal: lexikon osobností a klubů*. 1. vyd. Praha: Grada, 2007.
- MACHO, Milan. *Fotbal: vášeň 20. století: historie fotbalu ve faktech, názorech a obrazech*. Vyd. 1. Praha: Brána, 1996. 428 s.
- NEJDL, Josef. *Chodsko historické a současné*. V Domažlicích: Nakladatelství Českého lesa ve spolupráci s Muzeem Chodska, 2013, 159 s.
- PROFOUS, Antonín. *Místní jména v Čechách: jejich vznik, původní význam a změny. Díl 2., CH-L*. 1. vydání. Praha: Česká akademie věd a umění, 1949. 705 s.

ŠÁLEK, Jaroslav a Zdeněk ŠÁLEK. *Slavné nohy pokračují: kronika české a československé fotbalové reprezentace 1920-2002*. Vyd. 1. Praha: A.S. United - Nové milénium, 2002.

ŠÁLEK, Jaroslav. *Český fotbal 1901/2001*. 1. vyd. Praha: Olympia, 2001. 164 s.

Periodika

Mistrovské fotbalové soutěže: Rozpis. Praha: Výbor fotbalového svazu ČÚV ČSTV Praha, 1986., 48 s.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Dotáhli to do divize. *Pravda: orgán západočeského krajského výboru KSČ*. 1986, 67., č. 179.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Malé oddíly kříží cestu mnoha velkým: Chodové a divize. *Zemědělské noviny*. 1986, 17., č. 214.

Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Úspěšná beseda v Chodově. *Nové Domažlicko: Týdeník okresního výboru KSČ*. 1976, 7., č. 33.

Rozhovor

Rozhovor s Jindřichem Pfeiferem vedl Jan Veselý ve dnech 23. a 28. 3. v Chodově.

PŘÍLOHY

Seznam textových příloh

Příloha č. 1. - Přehled umístění Tatranu Chodov od roku 1973 až 2010.

Příloha č. 2. - Zápasy Chodova během postupů 1981/1982, 1982/1983, 1985/1986, 1998/1999.

Příloha č. 3. - Zápasy Chodova během postupů 2001/2002 a 2005/2006.

Seznam obrázkových příloh

Příloha č. 1. - Vítězné mužstvo memoriálu B. Duby (1974).

Příloha č. 2. - Tatran Chodov v krajském přeboru (1984).

Příloha č. 3. - Tatran Chodov krajským přeborníkem (1986).

Příloha č. 4. - Vítěz II. Třídy v sezoně 1998/1999.

Příloha č. 5. - Postup do I. A třídy 2001/2002.

Příloha č. 6. - Chodov v I. B třídě 2010/2011.

Příloha č. 7. - Sokol Chodov (1953).

Příloha č. 8. - Mužstvo Chodova (rok neznámý).

Příloha č. 9. - Mužstvo Chodova (rok neznámý).

Příloha č. 10. - Chodovská kabina a pohled na hřiště.

Příloha č. 11. - Domek, představující původní lidovou architekturu, kaplička sv. Jana Nepomuckého a základní škola.

Příloha č. 1. - Přehled umístění Tatranu Chodov od roku 1973 až 2010.¹⁴³

Sezona	Třída	Umístění
1973/1974	I. A třída – skup. C	6.
1974/1975	I. A třída – skup. C	9.
1975/1976	I. A třída – skup. C	3.
1976/1977	I. A třída – skup. C	3.
1977/1978	I. A třída – skup. C	8.
1978/1979	I. A třída – skup. C	10.
1979/1980	I. A třída – skup. C	10.
1980/1981	I. A třída – skup. C	12.
1981/1982	I. B třída – skup. C	1.
1982/1983	I. A třída – skup. B	2.
1983/1984	Krajský přebor	3.
1984/1985	Krajský přebor	4.
1985/1986	Krajský přebor	1.
1986/1987	Divize	16.
1987/1988	Krajský přebor	14.
1988/1989	I. A třída – skup. B	12.
1989/1990	I. A třída – skup. B	2.
1990/1991	I. A třída – skup. B	5.
1991/1992	I. A třída – skup. B	14.
1992/1993	I. B třída – skup. C	-
1993/1994	I. B třída – skup. C	10.
1994/1995	I. B třída – skup. C	8.
1995/1996	I. B třída – skup. C	13.
1996/1997	Okresní přebor	4.
1997/1998	Okresní přebor	2.
1998/1999	Okresní přebor	1.
1999/2000	I. B třída – skup. C	11.
2000/2001	I. B třída – skup. B	5.
2001/2002	I. B třída – skup. B	1.
2002/2003	I. A třída	5.
2003/2004	I. A třída	9.
2004/2005	I. A třída	5.
2005/2006	I. A třída	2.
2006/2007	Krajský přebor	16.
2007/2008	I. A třída	14.
2008/2009	I. B třída	9.
2009/2010	I. B třída	9.

¹⁴³Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2008-2011, nestránkováno.

Příloha č. 2. - Zápasy Chodova během postupů 1981/1982, 1982/1983, 1985/1986, 1998/1999.¹⁴⁴

1981/1982 Postup do I. A třídy			1982/1983 Postup do krajského přeboru		
Soupeř	Podzim	Jaro	Soupeř	Podzim	Jaro
Nepomuk	4:1	1:1	Rokycany	2:2	2:1
Kdyně	4:1	1:0	Sulkov	3:1	4:0
Nýrsko	1:0	3:0	Staňkov	1:3	0:0
Meclov	4:1	1:0	RH Domažlice	1:0	1:1
Chlumčany	3:1	3:2	Malesice	1:1	3:0
Sušice	1:2	1:1	Nýřany	2:0	1:1
Janovice	2:2	3:1	Radnice	2:2	5:0
Luby	0:2	0:3	Líně	3:1	1:1
Blovice	4:1	3:1	Přeštice	0:1	2:0
Horažďovice	3:1	9:0	H. Týn	1:2	1:1
Holýšov	1:1	0:0	Stod	1:1	0:3
Hrádek	0:0	1:0	Horažďovice	4:1	1:1
Krchleby	5:0	0:2	Klatovy	0:0	1:0
1985/1986 Postup do divize			1998/1999 Postup do I. B třídy		
Soupeř	Podzim	Jaro	Soupeř	Podzim	Jaro
ZČE Plzeň	4:0	1:3	Postřekov	3:2	4:1
RH Domažlice	1:0	1:0	Tlumačov	2:0	1:1
RH Plzeň	6:3	2:0	Poděvousy	1:0	3:1
Tlučná	4:1	0:0	Milavče	0:1	4:0
Š. Rokycany	3:4	2:0	Jiskra Dom.	2:3	7:0
Přeštice	2:2	0:0	Draženov	3:1	2:0
D. Rokycany	2:3	1:0	Mrákov	5:1	0:0
Luby	4:0	3:2	Všeruby	1:1	4:0
Škoda Plzeň	1:1	0:0	Holýšov B	8:0	3:1
Stod	0:0	1:0	Bělá	6:3	10:1
Blovice	2:1	5:0	Krchleby	4:1	6:2
Horažďovice	2:2	4:2	Kvíčovice	2:0	2:0
H. Týn	0:0	1:2	Staňkov B	2:1	0:1

¹⁴⁴Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Tabulky od roku 1973/1974, nestránkováno.

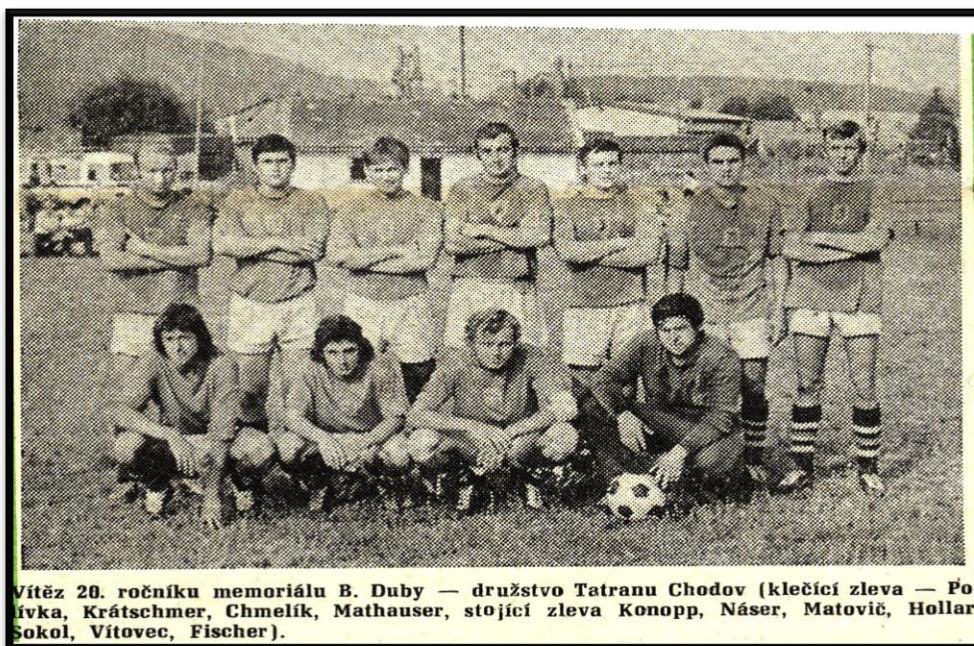
Příloha č. 3. - Zápasy Chodova během postupů 2001/2002 a 2005/2006.¹⁴⁵

2001/2002 Postup do I. A třídy			2005/2006 Postup do krajského přeboru		
Soupeř	Podzim	Jaro	Soupeř	Podzim	Jaro
Postřekov	2:1	1:2	Bolevec	3:1	2:0
Chodský Újezd	5:2	5:1	St. Plzenec	1:3	4:1
Blížejev	6:2	1:0	Tlučná	4:1	0:2
Mar. Lázně	2:1	1:1	Chrást	3:2	4:1
Konst. Lázně	1:0	1:1	Přimda	2:1	2:1
Kvíčovice	2:1	4:1	Nýřany	2:2	0:1
Bor u Tachova	1:2	2:0	Chlumčany	3:2	3:0
Touškov	4:1	2:1	Tachov	1:4	1:2
Chodová Planá	5:1	5:2	Postřekov	2:1	2:2
Nýřany	3:1	2:0	Křimice	5:0	2:1
H. Týn	1:1	4:0	Nepomuk	1:0	3:0
Meclov	1:0	4:1	Dýšina	10:1	1:2
Dlouhý Újezd	5:3	5:2	Luby	3:1	1:2
Záchlumí	3:0	2:5	Klenčí	3:1	4:1
Drmoul	1:4	2:1	Poběžovice	8:0	2:1

¹⁴⁵Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2000-2008, nestránkováno.

Příloha č. 1. - Vítězné mužstvo memoriálu B. Duby (1974).¹⁴⁶

Příloha č. 2. - Tatran Chodov v krajském přeboru (1984).¹⁴⁷

¹⁴⁶Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Pohár do Chodova. *Nové Domažlicko: Týdeník OV KSČ a Rady ONV v Domažlicích*. 1974, 5., č. 32.

¹⁴⁷Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Ohlédnutí za krajským přeborem. *Nové Domažlicko: Organ OV KSČ a ONV okresu Domažlice*. 1984, 15., č. 32.

Příloha č. 3. - Tatraň Chodov krajským přeborníkem (1986).¹⁴⁸

Příloha č. 4. - Vítěz II. třídy v sezoně 1998/1999.¹⁴⁹

¹⁴⁸Obecní Úřad v Chodově u Domažlic, Chodov v tisku, Tatraň Chodov krajským přeborníkem. *Nové Domažlicko: Orgán OV KSČ a ONV Domažlice*. 1986, 17., č. 28.

¹⁴⁹Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2000-2004, nestránkováno.

Příloha č. 5. - Postup do I. A třídy 2001/2002.¹⁵⁰

Příloha č. 6. - Chodov v I. B třídě 2010/2011.¹⁵¹

Zleva klečící: Milan Svoboda, Jiří Kapič, Jindřich Kobes, Jan Chmelík, Jindřich Pfeifer, Karel Kuboušek, Jan Veselý. Zleva stojící: Petr Štryncl, Libor Měšiček, Miroslav Staviarský, Petr Holar, Pavel Svatek, Jindřich Kobes, Jindřich Pfeifer st., Jan Pfeifer, Albert Hnízdil a Jan Gibfried.

¹⁵⁰Kronika v soukromém vlastnictví Jindřicha Kobese, 2000–2004, nestránkováno.

¹⁵¹Fotografie v soukromém vlastnictví Jana Veselého, 2011.

Příloha č. 7. – Sokol Chodov (1953).¹⁵²

Příloha č. 8. – Mužstvo Chodova (rok neznámý).¹⁵³

¹⁵²Fotografie v soukromém vlastnictví Jana Veselého, 2014.

¹⁵³Tamtéž.

Příloha č. 9. - Mužstvo Chodova (rok neznámý).¹⁵⁴

¹⁵⁴Fotografie v soukromém vlastnictví Jana Veselého, 2014.

Příloha č. 10. - Chodovská kabina a pohled na hřiště.¹⁵⁵

¹⁵⁵Fotografie v soukromém vlastnictví Jana Veselého, 2014.

Příloha č. 11. - Domek, představující původní lidovou architekturu, kaplička sv. Jana Nepomuckého a základní škola.¹⁵⁶

¹⁵⁶Oficiální stránky obce Chodov. [online]. [cit. 2014-04-06]. Dostupné z: <http://www.chodovudomazlic.cz>.